

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

സൊളൊമോന്റെ സുഭാഷിതങ്ങൾ

The Proverbs of Solomon

BY

Rev. Fr. Emmanuel of the H.Ghost,
T.O.C.D.

Printed at St Joseph's Press Mannanam

1921

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

THE

Proverbs of Solomon

BY

Rev. Fr. Emmanuel of the H. Ghost,

T. O. C. D.

E 10

MANNANAM.

PRINTED AT THE ST. JOSEPH'S PRESS.

1921.

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

സൊളൊമോന്റെ

സഭാപിതങ്ങൾ.

ഭിപ്രശ്ഠി

ക. നി. മു. സ. മാണിക്കത്തനാഥൻ
വീരചിന്ത.

വി. യൗസേപ്പ് പി. മുഹമ്മദ്,
മാനാനം.

മുൻപ.

സമപ്പണം.

സുറിയാനിസഭയുടെ മകടാലങ്കാരവും, സന്മാർദ്ദ
തത്വങ്ങളും വേദാന്തസിദ്ധാന്തങ്ങളും പദ്യകൃതികൾ
മൂലം മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ തറച്ചുറപ്പിച്ച വിശുദ്ധ
കവിയും, സാമൂതിരികസഭയുടെ “മല്ലാൻ” എന്ന്
പ്രശസ്ത ബനദിക്ടോസ് മാർപ്പാപ്പായാൽ പ്രഖ്യാപ
നം ചെയ്യപ്പെട്ട വിജ്ഞാനനിധിയുമായ മാർ അന്ദ്രേ
മിന്റെ തൂപ്പാദങ്ങളിൽ ഈ ചെറിയ പുസ്തകത്തെ
ഏറ്റവും താഴ്ന്നതായ സമപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ക. നി. മു. സ. ബ. അമ്മാനുവേലച്ചൻ രചിച്ച
“സോളമൊന്റെ സുഭാഷിതങ്ങൾ” എന്ന ഈ പുസ്തകം ന. സഭയിലെ രണ്ടച്ചന്മാർ പരിശോധിച്ചിരിക്കു
യാൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു് അനുമതിക്കുന്നു.

ക. നി. മു. സ. പ്രിയോർ ജനറാൾ
യൗസേപ്പ അലക്സാണ്ട്രോസ് പ.

അമ്മാനുവേലച്ചൻ . 2 .

. 1 . 2 . 3 . 4 . 5 . 6 . 7 . 8 . 9 . 10 . 11 . 12 .

മാനാനം, }
൧൯൨൧ മകരം ൨൦. }

Imprimatur.

ചങ്ങനാശ്ശേരി

. 1 . 2 . 3 . 4 . 5 . 6 . 7 . 8 . 9 . 10 . 11 . 12 .

Changanacherry, }
27 January 1921. }

അവതാരിക.

നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയായ കൈരളിയിൽ, അപഭൃ
ടെ വ്യാപ്തിയിൽ തക്ക പാട്ടി ഇല്ലെന്നുള്ള വാസ്തവം വ്യ
സനപൂർവ്വം സമ്മതിക്കേണ്ടതരമുള്ളു. ഈ ന്യൂനതയെ
പരിഹരിക്കുന്നതിന് ആംഗല മലയാളഭാഷകളിൽ
ഒരുപാലെ വിദഗ്ദ്ധനായ വിദഗ്ദ്ധൻ യഥാശ
ക്തി ശ്രമിച്ചാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നതി
ൽ അനല്പമായ സന്തോഷത്തിന് വകയുണ്ട്; എങ്കി
ലും പുറത്തു വന്നിട്ടുള്ള കൃതികളിൽ മിക്കവയും ശ്രം
ഗാരസമ്പ്രദാനങ്ങളും സമാഹൃതികൾ ബീജങ്ങളു
ടങ്ങിയവയും ആകുകൊണ്ട് ബാലപല്ലികളുടെ ഹൃദ
യങ്ങളെ പ്രായേണ അവ വഷളാക്കുന്നു എന്നുള്ളത്
ഏറ്റവും പരിതാപകരമായ ഒരു വാസ്തവമാണ്. അ
തിനാൽ, ദൈവഭയത്തേയും ജ്ഞാനത്തേയും ഹൃദയ
ങ്ങളിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് ഇ
പ്പോൾ അത്യന്താവേക്ഷിതമായിരിക്കുന്നത്. ഏതാ
ളായ ഒരു കൃതിയാണ് എന്റെ മുൻപിലിരിക്കുന്ന
ഈ ചെറിയ പുസ്തകം. ഇതിൽ അനുഷ്ടുപ്പുത്തത്തി
ലുള്ള ൩൦൦ ശ്ലോകങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ
കൃതിയുടെ വിഷയം, ജ്ഞാനികളിൽ അഗ്രഗണ്യനെ
ന്ന് സർവ്വ സമ്മതനായ സോളമന്റെ സുഭാഷിത
ങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠതരമായ ചില ത
ത്വങ്ങളാണ്. മൂലഗ്രന്ഥം വായിച്ചാൽ എന്നതുപോ
ലെയുള്ള രസം ഈ തർജ്ജമയെ വായിക്കുന്നവർക്കും
അനുഭവിച്ചാൻ കഴിയും എന്ന് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവി
ക്കേണമെന്നില്ല. അനുഭവിച്ചുതന്നെ അറിയണം. ഉദാ
ഹരണത്തിനായി രണ്ടു ശ്ലോകം പകർത്തുന്നു: -

1 ക്ഷമയുള്ളവനോടേതു -
യോദ്ധാവും സമനായിടാ;
നഗരങ്ങൾ പിടിയ്ക്കുന്നോൻ
ജിതാത്മാവോടുമൊത്തിടാ.

2 ജനിപ്പിച്ച പിതാവിന്നു
വഴിപ്പെട്ടു നടക്കണം;
വൃദ്ധമാതാവിനെച്ചെററു
തുച്ഛമാക്കാതിരിയ്ക്കണം.

ഈ ശ്ലോകങ്ങൾ എത്രയൊ ലളിതങ്ങൾ! അവയുടെ അർത്ഥങ്ങൾ എത്രയൊ ഗംഭീരങ്ങൾ! ആശയങ്ങൾ എത്ര ഗഹനങ്ങൾ! കിംബഹുനാ, ഈ വക സത്ഗ്രന്ഥങ്ങളെ വായിച്ചു രസിയ്ക്കുന്നതിന് കഴിയാത്ത ശൂന്യ ഹൃദയന്മാർ ഉണ്ടെങ്കിൽ പ്രസന്നിക്കയല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഈമാതിരി പുസ്തകങ്ങൾക്കാണ് പാഠ്യസൂക്ഷ്മികയിൽ സ്ഥലം അനുവദിയ്ക്കേണ്ടത്. പക്ഷെ ശൂന്യാര രസത്തിന്റെയും ദുർഭാഷണങ്ങളുടെയും അഭാവം ഒരു നൂനതയായി കരുതിവരുന്ന അധുനിക കാലത്തിൽ ഏതസംബന്ധമായി അധികം വിസ്മയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. സന്മാർഗ്ഗബോധമുള്ളവർ - വിശിഷ്ട, ത്രിസ്ത്യാനികൾ - ഈ കൃതി വാങ്ങി വായിക്കാതിരിക്കുകയില്ല എന്ന് ഗ്രന്ഥകർത്താവിന് ഒരു കൃതാർത്ഥരസ്സു നിശ്ചയമായും അവകാശമുണ്ട്.

സുഭാഷിതത്തിന്റെ ശേഷം ഭാഗങ്ങൾ കൂടി യോഗ്യനായ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ പരിശ്രമഫലമായി അചിരേണ വെളിയിൽ വരട്ടെ എന്നുള്ള ആശംസയോടുകൂടി വിരമിയ്ക്കുന്നു.

ചെങ്ങളം, 1 കൈയെഴുത്തുപ്രകാരം
൨൦. ൧൧. ൧൯൨൦. ജെ. അബ്രാഹാം കത്തനാർ.

അഭിപ്രായം.

പാലാ,
എന്ന ജനുവരി. ൩൨൧.

ദിവ്യശ്രീ ക. നി. മൂ. സ., എമ്മാനുവേൽ അച്ചൻ
അവർകൾക്ക്.
ചെത്തിപ്പുഴ.

ലളിതപദ്യ സുഭാഷിത ഭാഷയെ-
ഞ്ഞളിവകം കവിയുംപടി നോക്കി ഞാൻ
കുളിരനോപമമിഷ്ട തിരേപത്തുമുൾ-
ത്തളിരിലേവനുമേകമസംശയം.

സുധികളേ കമനസ്സോടു വാഴ്ത്തു വോ-
രധികമേന്മകലൻ സുഭാഷിതം
അധിപതിയ്ക്കുമതിൻപടി ദീനനും .
നിധികണകുഴിവരൊരു വിത്തമാം.

മതിമയക്കുമന്ദകന്ത സൽ-
ഗതി ലഭിപ്പതിനൊത്തവിധം നരൻ
ക്ഷിതിയിൽ വാണിടുവാൻ ശരിയേടുമീ-
ഷ്ട തിയിലുണ്ടുപദേശമനല്ലമായ്.

ഭവനവിശ്രുതമാകുമിതിൽപ്പെട്ടും
പ്രവരമാമുപദേശമേശേഷവും
അവസരോചിതമാണവ തീർച്ചയാ-
യവധിയറരുളും തെളിവേവനും.

നരകലത്തിനു ഭൃഷ്ടതമാം ഭയ-
ജരതമസ്സു നിറഞ്ഞ ധരിത്രിയിൽ
പരമദീപസമാന മജസ്രമീ-
സ്സരസമാംകൃതി നേർവഴി കാട്ടിടും.

നേരിവുശേഷമുഷി നീതിവിവേകമൻ-
പരിവുദാരതതൊട്ടുണോലൂരം
ചെറിയവകുരുളാൻ കവനങ്ങളി-
ത്തരിയിലുള്ളവ മേത്തരമെത്രയും.

കൊടിയ തിന്മകളിൽ പ്രതിപത്തിയാ-
യടിവിഴച്ചു യുവാക്കളുനന്തരം
മുടിവുതേടുവതിന്നിടയായിടാ-
പ്പടി തുണച്ചിട്ടമീവിധമാം കൃതി.

പരഗുണത്തിനു ദീക്ഷവഹിസ്തമ-
ങ്ങരവെടും കവനങ്ങൾ നിമിത്തവും
ധരയിലേറെ ഗുണങ്ങളുതിർത്തിടാൻ
പരമനീശനനുഗ്രഹമേകണം.

കടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻമാപ്പിള.

ഉപോൽഘാതം.

സോളൊമോന്റെ സുഭാഷിതങ്ങളിൽ ചിലതിനെ പട്ടുരൂപത്തിൽ ഇവിടെ പറയുന്നു.

സുഭാഷിതങ്ങളേതുതന്നെ കായ്സംപൂർണ്ണങ്ങളും ജീവിതത്തെ യഥാവിധി നയിക്കുന്നതിനു ഉപയുക്തങ്ങളുമാണ്. സോളൊമോന്റെതാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്യ ലബ്ധമായ വിജ്ഞതപരകൊണ്ടും സർവ്വാപരി ഈശ്വര നിവേശനത്താൽ അദ്ദേഹം അവയെ പറഞ്ഞിരിക്കുകകൊണ്ടും സമ്പാദ്യ ജീവിതത്തിനു വിശേഷിച്ചും ഉപയുക്തങ്ങളാണെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടുപക്ഷമില്ല.

നമുക്കു ധർമ്മജീവിതത്തിൽ മാർഗ്ഗദർശികളായിരിക്കേണ്ട പ്രസ്തുത ദൈവ വാക്കുകളെ നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും, അവ ശിലാരേഖപോലെ അവിടെ ഉറച്ചു നില്ക്കുന്നതിനും കവിതാരീതി ഉത്തമമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുകകൊണ്ടാണ് ഇതിനായി ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്.

നാനാത്വങ്ങളും സാരാത്വങ്ങളും നിറഞ്ഞ ഈ വേദവാക്യങ്ങളെ കഴിയുന്നതും അനുപദമായിത്തന്നെ ഇവിടെ എടുത്തു പറയണമെന്നായിരുന്നു എന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അത് ഒട്ടെല്ലാം സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുകയോ? ഈ ഉദ്ദേശ്യസിദ്ധിയ്ക്കായി ശബ്ദാലങ്കാരാദി ചമൽക്കാരങ്ങളെ പലേടത്തും പരി

ത്രിജിഷ്ടുണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ദിതീയാക്ഷരപ്രാസത്തിന്റെ സംഗതിയിൽ നിഷ്കഷിക്കാത്തതിന്റെ കാരണവും ഇതുതന്നെ. വേദോക്തങ്ങളെ അത്ഥംഗാവരത്താതെ മുഴുവൻ മുരുങ്ങിയ പദസഞ്ചയത്തിൽ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുന്നതിനു പരിശ്രമിക്കുന്ന ഒരുവന്റെ നില, കരചരണങ്ങൾ ബന്ധിയില്ലാത്ത ഒരാളുടേതുതന്നെയാണെന്ന് വിശേഷിച്ച് പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു കരുതുന്നു.

സുറിയാനി, ലാറ്റിൻ എന്ന ഇരു ഭാഷകളിലുമുള്ള വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചിലേടത്തെയും നിസ്സാരങ്ങളായ ചില ഭേദഗതികളുള്ളതാണല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ രചനാസൗഗന്ധ്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഏതിനെ ഇവിടെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് അദ്ധ്യായം, വാക്യം ഇതുകളുടെ പിറകെ ചേർത്തിട്ടുള്ള “P” “V” എന്ന രണ്ടു അക്ഷരങ്ങൾ ലക്ഷിക്കുന്നു. “P” സുറിയാനിയിലുള്ള “പ്ശിത്താ” എന്ന പ്രസിദ്ധ വേദഗ്രന്ഥത്തേയും, “V” ലാറ്റിനിലെ “വുൾഗാത്ത” (Vulgata) എന്ന വിശുദ്ധ ലിഖിതത്തേയുമാണ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്.

അത്ഥം സുഗമമല്ലാതെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കെർണേലിയസ്-അ-ലാപിടെ (Cornelius a Lapide) തുടങ്ങിയുള്ള വിഖ്യാതന്മാരുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെ അദ്ധികരിച്ച ചില സൂചനങ്ങൾ കൂടി ചേർത്തിരിക്കുന്നത്, വേദവാക്യജ്ഞാനം അത്രതന്നെ ഇല്ലാത്തവർക്കും ബാലന്മാർക്കും പ്രത്യേകം പ്രയോജനകരമാകുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

കുടുംബങ്ങളുടെ ഭാവിശ്രേയസ്സും ഭാഗ്യവും ഇന്നത്തെ കുട്ടികളുടെ ഭാവിജീവിതത്തെ ആശ്രയിച്ചിരി

ക്കുന്നു. ശൈശവം മുതൽ സന്മാർഗ്ഗതത്വങ്ങളെ അവരുടെ മനസ്സിൽ വിതരണം ചെയ്യുമെങ്കിൽ അവരുടെ ഭവിഷ്യജ്ജീവിതം സാന്നാഹ്നികവും ശോഭനവുമായി ഭവിയ്ക്കും. അതിനാൽ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളുടെയും തങ്ങളുടെ തന്നെയും ശ്രേയോഭിവൃദ്ധിയും യഥാർത്ഥ ഭാഗ്യവും ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നവരെല്ലാം, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഈ സദുപദേശങ്ങൾ സ്വപുരീപുത്രന്മാരുടെ ശ്രവണേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ എത്തുപെടുന്നതിനു ഇടയാക്കാതിരിയ്ക്കയില്ലെന്നാണ് എന്റെ ദൃഢമായ വിശ്വാസം.

ഈ പ്രസിദ്ധീകരണമൂലം ധർമ്മജീവിതവും അതിൽനിന്ന് ഉളവാകുന്ന ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ ക്ഷേമശേഷ്യങ്ങളും അല്പമെങ്കിലും വർദ്ധിയ്ക്കുന്നതിന് ഇടയാകുമെങ്കിൽ എന്റെ പ്രയത്നം സഫലമായി.

ചെത്തിപ്പുഴ ആശ്രമം }
മുൻപറ നവംബർ ൧. }

ക. നി. മു. സ.
മാണിക്കുത്തനാർ.

(Blank Page)

സുഭാഷിതങ്ങൾ.

1 പ്രാജ്യപൗരൂഷനായുള്ള
സോളൊമോന്റെ സുഭാഷിതം
തിരഞ്ഞെടുത്തു ഞാനേതാൻ
പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു ഭാഷയായ്.

2 വൃദ്ധന്മാർക്കുറിവേറാനു—
മുണ്ടാവാനും യുവാക്കളിൽ:
സത്യം, നീതി, വിവേകങ്ങൾ—
ഉദിഷ്ടാനുമിതുത്തമം.

3 താതനാകിയ ദൈവത്തിൻ
സൂന, മാനുഷ രക്ഷകൻ,
മാനസത്തിൽ വസിയ്ക്കട്ടെ—
'മാനുവേൽ' മമനാമകൻ.

4 സർവ്വശ്രദ്ധമാകുന്നു
സുജ്ഞാനത്തിൻ സമുത്ഭവം;
ഭോഷൻ തിരസ്സരിയ്ക്കുന്നു
വിജ്ഞാനം ശിക്ഷണങ്ങളും.

1-7.

5 പിതൃശാസനമെൻ പുത്രാ
സപീകരിയ്ക്കുക സാദരം;
മാതൃവാക്യങ്ങളേയും നീ—
യാദരിയ്ക്കുക സർവ്വദാ.

1-8.

6 ദൈവമാകുന്നു മർത്യം
വിവേകത്തെക്കൊടുപ്പവൻ;

അവിടുത്തെ മുഖാബ്ജത്തിൽ
നിന്നാണറിവു ബുദ്ധിയും.

2-6. P.

7 ഗുണികൾക്കു സുതാ രക്ഷ
വീരവോടേകമീശപരൻ;
നിർവ്വാജമാനസന്മാർക്കു
തുണയായുമിരുന്നിടം.

2-7. V.

8 സച്ചിന്ത നിന്നെ മൽസ്യനൊ!
കാത്തുകൊള്ളുമനാരതം;
നീതിമാന്റെ വിവേകം നിൻ
രക്ഷയ്ക്കു ധാരമായ്ക്കൂ.

2-11. P.

9 നന്മ, നീതി, സമാധാന—
മിവനിക്കൽ വസിയ്ക്കണം;
കഴുത്തിലവ കെട്ടേണം
നെഞ്ചുകത്തെഴുതീടണം.

3-3. P.

10 ഇതു ചെയ്യുകിൽ വിജ്ഞൻ നീ,
ദൈവത്തിന്നും മനുഷ്യനും
നിന്മേൽ കരുണയും കൂറ—
മുണ്ടാമെന്നു ധരിയ്ക്കുക.

3-4. P.

11 ദൈവത്തിൽ നിന്റെ വിശ്വാസം
സർപ്പം സ്ഥാപിച്ചുകൊള്ളണം;
സപീയമായ വിവേകത്തെ—
യാശ്രയിയ്ക്കേണ്ടാരികളും.

3- 5.

12 പ്രവൃത്തികളിലെപ്പോഴും
ദൈവത്തെച്ചിന്ത ചെയ്യുക,
അവിടുന്ന് ശരിയ്ക്കാക്കും
നിന്റെ കാൽത്തളിരമ്പൊടും.

3- 6.

- 13 നിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നീതന്നെ
വിജ്ഞനാകേണ്ടതെല്ലാമെ;
ഭയപ്പെടുക ദൈവത്തെ—
പ്രാപത്തേ വിട്ടുമാറുക. 3-7.
- 14 കർത്താവു നിന്നെശ്ശിക്ഷിച്ചാൽ
ഹൃത്താർ വാടേണ്ട ലോശവും:
അരെ സ്നേഹിച്ചു സർവ്വര—
നവനേകുന്നു ശിക്ഷയും. 3-11; 12.
- 15 വിപ്ലവമേകേണ്ട സൽകൃത്യം
ചെയ്യാൻ സാധിപ്പവുൾ നീ;
സാധ്യമെങ്കിൽ പ്രവർത്തിക്ക
നീയും സൽക്കാരമാദരാൽ 3-27.
- 16 പണം കയ്യിലിരിക്കുമ്പോ—
“ഉന്നമോ, വീണ്ടു നാളെവാ,
അപ്പോൾത്തരാം നിനക്കെ”ന്നു
സഖിയോടു കഥിക്കൊലാ. 3-28. P.
- 17 പാപിതൻ വഴിയിൽക്കൂടി—
പോകുവേണ്ടിപ്പാലക!
അവന്റെ പാപയിൽ തെല്ലം
പ്രീതിയുണ്ടായിടേണ്ടതെ. 4-14. P.
- 18 അവന്റെ വാസസ്ഥാനത്തെ—
കടന്നു നീ ഗമിക്കൊലാ,
അതിനെ വിട്ടു ഭൂതത്തേ—
ജ്ഞാനീടുക സത്വരം. 4-15. P.
- 19 അധർമ്മതാൻ ചെയ്തല്ലാ—
തുറങ്ങുന്നില്ല ദുഷ്ടനും;

- പരനെത്തട്ടിപ്പീഴിച്ചു
നിദ്ര ഭൃഷ്ടർ വന്നിട്ടു. 4-16. V.
- 20 അധമോക്തി വമിക്കുന്ന
വദനത്തെയകറ്റണം;
പരഭൃഷണമോതീട്ടു—
മധരത്തെയുമച്ചിധം. 4- 24.
- 21 സ്വന്തമാം ജലപാത്രത്തിൽ
നിന്നുതന്നെ കുടിയ്ക്കു നീ;
നിന്റെ കൂവത്തിലെ വെള്ളം
തന്നെ നിൻപാനമാകണം. 5- 15.
- 22 മനുഷ്യമാഗ്നമെന്നാളു—
മീക്ഷിയ്ക്കുന്ന ജഗൽപതി;
മനുഷ്യപാദസഞ്ചാരം
നോക്കുമീശപരനെപ്പൊഴും. 5-21. V.
- 23 ഭൃഷ്ടനെസ്സുപന്ത ഭൃഷ്ട കൃത്യം
പിടികൂടുന്ന സർവ്വദാ
സ്വന്തമാം പാപപാശത്തിൽ
ക്കുടുങ്ങിപ്പിടുന്ന ഭൃഷ്ടനും. 5- 22.
- 24 മടിയാ! ചെറുതായുള്ളോ—
രെറുമ്പെച്ചെന്നു നോക്കുക;
അതിൻ ക്രിയകളെ കണ്ടു
വിജ്ഞനായിബുദ്ധവിയ്ക്കുക. 6-6. V.
- 25 അതിനില്ലൊരുനേതാവൊ
ഗുരുവൊ—നോക്കുകെങ്കിലും
കരുതുന്നശനോപായം
കൊയിത്തുസമയങ്ങളിൽ. 6-7; 8. V.

- 26 ഉറക്കമല്ലമല്ലം വി-
ശ്രമമല്ലമിളയ്ക്കലും;
ദരിദ്രതവരും നിങ്കൽ
ധനക്ഷയവുമന്തികെ. 6-10. 11.
- 27 ഉത്സാഹിച്ചുദ്യമം ചെയ്യാൽ
ഫലമുത്തമമായ്തരും
ദാരിദ്ര്യം നിന്നെ വിട്ടോടും
ഭൃശസ്ഥാനത്തു സതപരം. 6-11. V.
- 28 ശമ്ഭംചേന്നുള്ള നേത്രങ്ങൾ,
പൊളിയോതുന്ന ജിഹ്വയും,
നിർദ്ദോഷിയായ മർത്യന്റെ
രക്തം ചിത്തുന്ന കൈയ്ക്കളും, 6- 17.
- 29 നികൃഷ്ട ചിന്തകൾ ചേന്നു
വസിയ്ക്കും ഹൃദയങ്ങളും,
ദിഷ്ടാർത്ഥങ്ങളിലേയ്ക്കായി-
തോടിപ്പോകുന്ന കാൽകളും, 6- 18.
- 30 പൊളിവാക്കുകയോതുന്ന
ചരിചേന്നുള്ള സാക്ഷിയും,
ഭ്രാന്താക്കൾ തമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പി-
ച്ചീടും മാനുഷനിങ്ങനെ, 6- 19.
- 31 ഏഴു കാര്യങ്ങളെദ്വൈതം
ഭേദിച്ചീടുന്നു മുഖ്യമായ്;
ക്ഷേമം നിനക്കു വർധിക്കും-
നേഴും വജ്ജിച്ചുകൊള്ളുക. 6- 16.

(സാന്നിധ്യം)

- 32 പ്രമാണം ഭീപമാകുന്നു
നിയമം ഭീപിയും തഥാ:
ശിക്ഷശാസനമീരണ്ടും
രക്ഷാമാഗ്നവുമാകുക. 6-23. P.
- 33 നരകത്തിൻ വഴി വേദം-
ഗൃഹത്തിൻ വഴിതന്നെയും;
മരണത്തിന്റെയെടുത്തു:
പുരംവരെയെത്തിട്ടും. 7-27. P.
- 34 കരയര സുവർണ്ണത്തെ-
കാളം വിജ്ഞാനമുത്തമം;
അതുരത്തങ്ങളേ പെല്ല-
മതിനൊന്നും സമം വരാ. 8-11. P.
- 35 ശാസിയ്ക്ക ഭജ്ജനത്തെ, വി-
ദേപഷിയ്ക്കും നിന്നെയൊവലൻ;
ശാസിയ്ക്ക വിജ്ഞനെ, നിന്നെ-
സ്സേഹിയ്ക്കുമവനെച്ചൊഴും. 9- 8.
- 36 ഗുണവാനായ മർത്യനാ-
യുപദേശത്തെ നൽകുക.
അതിനെ സ്വീകരയ്ക്കാനാ-
യവൻ സശ്രദ്ധനായിട്ടും. 9-9. V.
- 37 വിവേകമുള്ള പുത്രൻ തൻ
പിതാവിൻ തോഷകാരണൻ;
ഭുവഭാജനമാണമ്മ-
യ്ക്കായ്ജൻ ഭോഷനായവൻ. 10- 1.
- 38 അധർമ്മവിത്തം കൊണ്ടുതു-
മുപകാരം ഭവിച്ചിടാ;

മൃത്യുവിൽനിന്നു രക്ഷിക്കും
നീതി (a) സർവ്വജനത്തെയും.

10-2.

39 ഭാരിഭ്രം നരനെപ്പാരം
താഴത്താക്കുന്നു ബാലക!
ഉത്സാഹമുള്ളബാഹുക-
ളാർജ്ജിയ്ക്കുന്നു ധനം തുലോം.

10-4. P.

40 നീതിമാന്റെ ശിരസ്സിക-
ലാവസിയ്ക്കുമനുഗ്രഹം;
ദുഷ്ടാസ്ത്രമാമനുഷ്യന്റെ
ദുഷ്ട കൃത്യം മുട്ടുമോക്കുക.

10-6. P.

41 ഗുണവാനെ സ്മരിയ്ക്കുന്നു
പ്രശംസാ പൂർവ്വമേവരും.
ദുഷ്ടന്റെ നാമമാമൃലം
കെട്ടുപോം സംശയം വിനാ.

10. 7.

42 ദേവജമുല്പന്നമാക്കുന്നു
കലഹങ്ങളെയനപഹം;
ദുഷ്ടമാനുഷരെപ്പെരു-
മവജ്ഞയിൽ മറഞ്ഞുപോം.

10-12. P.

43 വിജ്ഞാനം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു
ബുധന്റെ യധരങ്ങളിൽ.

(a) “നീതി” ഇവിടെ വിസ്താരമായ അർത്ഥത്തിലാ
ണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരുവനെ നീതിമാനും,
ദൈവഭക്തനും, പരിശുദ്ധനാക്കുന്ന സർവ്വസൽഗുണങ്ങളു
ടേയും കൂടാ എന്നു താല്പര്യം. ഇതു ശാരീരികമരണത്തിൽ
നിന്നു പലപ്പോഴും ആത്മികമരണത്തിൽനിന്നു എപ്പോഴും
രക്ഷിക്കുന്നു.

- മൃഡന്നവടികൊണ്ടുള്ള
താഡനം പിൻപറങ്ങട്ടിൽ. 10-13. V.
- 44 ധനിയ്ക്കു ധനമാകുന്നു
ബലമേറുന്നകൊത്തളം;
ദരിദ്രനഭയംതന്റെ
ദരിദ്രതയുമോമനെ! 10-15. V
- 45 വിദ്വേഷത്തെ മറയ്ക്കുന്നു
ദുർജ്ജനത്തിന്റെമുണ്ടുകൾ.
ദുഷ്ടിവാക്കുകളോതുന്ന
നരൻ ഭദ്രാക്ഷൻ സുനിശ്ചയം. 10-18.
- 46 ബഹുവാക്കുകളിൽ പാവ-
മിടമേരാതെവന്നിടാ.
അധരത്തെ നിയന്ത്രിച്ചോൻ
ഗുണചുണ്ണതമേ ചന്ദ്രൻ. 10-19. V.
- 47 ഭുഷ്മന്റെ തലയിൽ വീഴ്-
മചൻവേടിപ്പതൊക്കെയും.
നീതിമാനാഗ്രഹിക്കുന്ന-
തവിലംലബ്ധമായും 10-24. V.
- 48 കത്താവിൻ മാർഗ്ഗമേകംനിഷ്-
കവടന്മാർക്കു കൈയ് ബലം.
അതു താൻ തിന്മചെയ്താർക്കു
ഭയത്തിന്നുള്ള കാരണം. 10-29. P.
- 49 ചതിവുള്ളതുലാസീശ-
സമക്ഷം ഗർഹ്യമത്രയും.
ശരിയായ ഘനകുട്ടി-
യവിടെയ്ക്കു ഭിസമ്മതം. 11-1.

- 50 ഭൂപ്രമേദിക്കിലട്ടിക്കിൽ
ക്കുടിപാക്കുന്നു നിന്ദയും,
വിനയംകുടികൊള്ളുന്ന
ദിക്കിൽത്തന്നെ വിഭവകവും. 11- 2. V.
- 51 സജ്ജനത്തിന്റെ യാശിസ്സാൽ (a)
പത്തനം പരിച്ചുചമാം;
ദുജ്ജനത്തിന്റെ വായാൽ (b) വി-
ധപസ്യമായുരുമാപുരി. 11- 11.
- 52 വിശ്വപസ്യനായൊരാൾ തന്റെ
മിത്രത്തിൽനിന്നു കേട്ടവ
പുറത്തു പറയാതെന്നും
മറയ്ക്കുന്നു രഹസ്യമായ്. 11-13. V.
- 53 പന്നിമോന്തയിലിട്ടോരു
സപ്തമോതിരമെച്ചിധം?
ഭംഗിയേറിയ മൃഡസ്ത്രീ-
യച്ചിധം തന്നെ നിശ്ചയം. 11-22.
- 54 സപാത്മമസ്യജനങ്ങൾക്കായ്
പക്ഷക്കുന്നൊട്ടു മാനുഷർ,
അവർവിത്തമെന്നാലും
വിവർദ്ധിപ്പുന്നുമേല്ക്കുമേൽ. 11- 24.

(a) “യാശിസ്സു” സജ്ജനങ്ങളുടെ സദുപദേശങ്ങൾ, ഭക്തിപ്രാപ്തിക്കു തുടങ്ങിയുള്ളവ. ഇവ മൂലം അജ്ഞാനത്തെ പരി
പ്രീതിയും, ദുഃഖത്തെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും, തെറ്റായ ചിന്ത
നവരെ തിരുത്തുകയും, സകലരെയും നന്മയിലേക്കും ദൈ
വത്തിലേക്കും ആനയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. - (b) ദുജ്ജന
ങ്ങളുടെ ദുരാലോചന, തർക്കം, കലഹം, വിദ്വേഷങ്ങൾ, വ
ഞ്ചന മുതലായവ.

- 55 പരവൃത്തേയന്ത്രായ—
ത്തരത്തിൽ കീഴ് വെട്ടത്തിടം
നരമാർക്കു കിഴ്ച്ച
കഴിക്കാനില്ലാരിയ്ക്കും. 11- 24.
- 56 ഭിക്ഷുവേളയിൽലാമ്പും
മറയ്ക്കുന്ന മനുഷ്യനെ
അവന്റെ ശത്രുവിൻ കയ്യിൽ
വിടിച്ചേൽപ്പിക്കുമോരും. 11- 26. P.
- 57 അതു ലോകോപകാരാർത്ഥം
വില്ക്കും മാനവനാരാധാൻ?
അവന്റെതലയിൽത്തങ്ങു—
മാശിസ്സെന്നു ധരിയ്ക്കണം. 11- 26.
- 58 വിശ്രാമമാർക്കുവിത്തത്തി—
ലവൻവീഴുമസംശയം,
ഗുണവാൻ പച്ചിലയ്ക്കൊപ്പം
തളിത്തുവലുതായ്ക്കും. 11- 28.
- 59 ന്യായമല്ലാതെ തൻശോഹം
പുലർത്തുന്നനരാധമൻ
ഭിമ്നിശ്ചാസമാകുന്നു (a)
മക്കൾക്കുജ്ജിമുവെച്ചത്. 11-29. P.
- 60 അലസൻ തന്നജന്മാർക്കു—
യനിലം (a) വിഭജിച്ചിടം.

(a) വായുവിനെ അല്ലാതെ മറ്റു യാതൊന്നും മക്കൾക്കു വിഭജിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഇല്ലാതെവരും— യാതൊന്നും കൊടുക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കയില്ല— എന്നു താല്പര്യം.

ഭോഷനായ നരൻ വിജ്ഞൻ
മർത്യനെസ്സേവചെയ്തിടും.

11-29. P.

61 ഞ്ഞനപ്രിയനാർ സുനൊ!
വിജ്ഞാനപ്രിയ നാനരൻ.
ഭൂഷമാനുഷനുൾത്താരി-
ലിഷ്ടമല്ലനു ശാസനം.

12- 1.

62 ദുരാചാരങ്ങൾകൊണ്ടാകും
സ്ഥിരാവസ്ഥ ഭവിച്ചിടും;
സജ്ജനത്തിന്റെ മൂലത്തി-
ന്നിളക്കം വന്നുകൂടിക്ക.

12-3.

63 ധൈര്യം, ഭയപരം, സത്യം,
സ്നേഹമീവകയൊക്കെയും
നിറഞ്ഞ ഭായ് ഭർത്താവിൻ
നിറമാൻ കിരീടമാം.

12-4. P.

64 ചിതൽ, ജിണ്ണതയീരണ്ടും
തടിയേ നഷ്ടമാക്കിടും;
അതുപോലൊരു ദുർവൃത്ത
പതിയേയുറകെടുത്തിടും.

12-4. P.

65 തന്നിസ്തുവേണ്ട കായ്ക നിർ-
വഹിച്ചിടുന്ന നിർലാഭൻ
അഷ്ടിസ്തു വിഷമിസ്തു വി-
പ്രാതനെക്കാളുത്തമൻ

12-9.

66 ഭോഷന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ സ്വപ്ന-
മാഗ്നം സന്മാഗ്നമെപ്പൊഴും;
വിജ്ഞാനന്യോപദേശങ്ങൾ
കൈക്കൊള്ളുന്നു വിനീതനായ്.

12-15

- 67 ജളനീഷ്ടമറയ്ക്കാതെ
വെളിയ്ക്കാക്കുന്നു തൽക്ഷണം;
ഒളിയ്ക്കുമപരാധത്തെ
ബുദ്ധിമത്തുക്കളേ വരും. 12-16.
- 68 എന്തുതന്നെ ഭവിച്ചാലു-
മന്തരംഗത്തിലാമയം
ഒരു സത്തമനുണ്ടാവി-
ല്ലൊരുകാലത്തു മോക്കുക. 12-21. V.
- 69 അസത്യവാദം ചെല്ലീട-
മോഷ്ടമീശപര ഗർഹിതം.
സത്യം വിടാത്തവൻ ദൈവ-
തുപിജ്ഞാസ്വദമെപ്പൊഴും. 12. 22.
- 70 ധരിയ്ക്കു വീരബാഹുക്കൾ-
ക്കിരിയ്ക്കുമധികാരവും;
മടികൂടിയ ബാഹുക്കൾ-
ക്കിടയാം “കിസ്തു”നൽകുവാൻ. 12. 24.
- 71 ഗുണവാനായ പുത്രൻ തൻ
പിതാവിൻ വാക്കു കേട്ടിടം;
ഭുസ്സുതൻ ശാസനത്തെ വി-
ഭേദിപ്പിജ്ഞാൻ നിരന്തരം. 13-1. V.
- 72 വദനത്തെ നിയന്ത്രിച്ചോൻ
സ്വാത്മാവിൻ പരിരക്ഷകൻ,
ഭാഷണം സംയമിയ്ക്കാഞ്ഞാൽ
ഭോഷം ചെയ്യും തനിയ്ക്കുതാൻ. 13-3. p.
- 73 സ്വസ്ഥവൃത്തിയിലുദ്യുക്തൻ
ഭുജിചാര വശംഗതൻ;

പണിപ്പെട്ട നവകാത്ത
തടിച്ച (a) വലുതായ് വരും.

13-4. p.

74 ഗുണവാൻ കളവായുള്ള
വചനത്തെ വെറുത്തിടും;
ദുഷ്ടൻ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കും
കുഴങ്ങുമവനും ദ്രവ്യം.

13-5. V.

75 നീതിസംരക്ഷ ചെയ്യുന്നു
നിഷ്കളങ്ക ജനങ്ങളെ;
പാപിതൻ പാപഭാരത്താൽ
നിലത്തടിപെടുന്നു കേൾ.

13-6.

76 വിജ്ഞാസംസ്കൃതമാകുണ്ടോ—
മവൻ വിജ്ഞാനിയായ്ക്കും;
ഭോഷനെപ്പോൽ ഭവിച്ചിട—
മവന്റെ സഹഗാമിയും.

13-20.

77 ഭണ്ഡിൻപ്രയോഗം വജ്ജിപ്പോ—
ന്നണ്ണിയെപ്പോഷമാത്മജ!
സ്നേഹിയ്ക്കുമവനെയെങ്കിൽ
ശാസിയ്ക്കും ജാഗരൂകനായ്.

13-24. p.

78 വിവേകവതി ഗേഹത്തെ—
പ്പണിയും; മൃഗയായവൾ

(a) ഉത്സാഹശീലന്മാർ ധനവും, വിജ്ഞാനവും, സ
ൽഗുണങ്ങളും സമ്പാദിയ്ക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ വൃഥാ
കാലം കളയാതെ അതിനായി ശ്രമം ചെയ്തു അവയെ സ
മ്പാദിയ്ക്കുക കൊണ്ട് അവരുടെ ആത്മാവ് പ്രസ്തുത നന്മക
ളാൽ നിറയുകയും സംതൃപ്തി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എ
ന്നതും.

ഇരിയ്ക്കും പുറയെഴുതി
നിരത്തും സ്വന്തം കൈയ്ക്കുളാൽ 14-1.

79 ചിരിയും ദുഃഖവും തമ്മിൽ
ചിരിയാറില്ലൊരിയ്ക്കലും;
സന്തോഷമവസാനത്തിൽ
സന്താപത്തിൽ ലയിച്ചുപോം. 14-13. V.

80 ശുദ്ധൻ കേൾക്കുന്ന വാക്കെല്ലാം
വിശ്വസിക്കുന്നു പൂണ്ണമായ്;
വിവേകി ഗുണഭാഷങ്ങൾ
വിവേചിക്കുന്നു സർവ്വദാ. 14-15. P.

81 പശ്ചാലോചനമെഴുന്നി-
ല്ലക്ഷമൻ സ്വപ്രവൃത്തികൾ;
വിവേകി തന്റെ കൃത്യങ്ങൾ-
ഉദേശം ചിന്തമെഴിടും. 14-17. P.

82 ഭജനം സജ്ജനത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ വീഴും ന സാംശം;
നീതിമാന്റെ ഗൃഹപാരേ
ഭയ്ക്കുന്മാരാവരിച്ചുപോം. 14-19. V.

83 അടുത്തവീട്ടുകാരകും
ദരിദ്രൻ നിന്ദനത്രയും;
പണമുള്ള ജനങ്ങൾക്കു
തുണയാളുമസംഖ്യമാം. 14-20.

84 അയൽക്കാരനെ നിന്ദിച്ചുപോ-
നഹം ചെയ്യുന്നു നിശ്ചയം.
ദരിദ്രൻ ദയാകൃത്യം
ചെയ്യാനാശിസ്സു വന്നിടും. 14-21.

- 85 പ്രജാബാഹുല്യമാകുന്നു
നൂപന്റെ മഹിമാസ്തഭം;
ജനസംഖ്യക്കുറവിനാ-
ലുടയം ഭൂമിപാലനം. 14-28. p.
- 86 ക്രോധാഗ്നിയെ നീയന്ത്രിച്ചോ-
നാത്തമഹദ്രോഹഹാരിതാൻ.
അസൂയയസ്ഥികൾക്കുള്ള
ചിരലാകുന്നു ബാലക! 14-30. p.
- 87 ദരിദ്രനെ വലയ്ക്കുന്ന
മനുഷ്യാധമനേവനും
അവന്റെ നാഥനെപ്പാരം
കോപിപ്പിടുന്നു നിശ്വയം. 14-31.
- 88 അനുകമ്പ ജനിപ്പിക്കുന്ന-
താക്കാണത്ത് വിഹീനനിൽ
അവന്റെ സൃഷ്ടികർത്താവെ-
ത്തന്നെ മാനിപ്പിക്കുന്നതൻ. 14-31.
- 89 നീതിജാതികളെപ്പാര-
മുയർത്തും സംശയംവിനാ.
അധർമ്മവയെത്താഴ-
യ്ക്കിറക്കും ഭേദമെന്നിയെ. 14-34. p.
- 90 ശാന്തവാക്കുഗ്രകോപത്തെ-
ശ്ശമിപ്പിടുന്നു നിശ്വയം;
രൂക്ഷവാക്കിന്റെ വേഗ-
മത്യുച്ചത്തിലുയർന്നിടും. 15-1.
- 91 ഗുണവാൻ ദോഷിയീരണ്ടു-
ഗുണമായ ജനങ്ങളെ

സർവ്വത പാത്തിരിയ്ക്കുന്ന
സർവ്വനാഥന്റെ കണ്ണുകൾ.

15-3.

92 പിതാവിൻ ശിക്ഷണം ഭോഷ-
നപഹാസത്തിനാസ്സഭം.
ശാസനം സ്വീകരിയ്ക്കുന്ന
പുത്രൻ സത്തമനായ്ക്കും.

15-5.

93 ഭുഷ്യന്റെബലി ദൈവത്തി-
നിഷ്ടമല്ലൊരു നാളിലും;
നീതിമാന്റെ ജപം ദൈവ-
ഭുഷിയ്ക്കാനുദായകം.

15-8.

94 സന്തോഷ ഹൃദയം സർവ്വ-
ഗാത്രശോഭാവഹം ദൃഢം;
മനഃപീഡ ജനിപ്പിയ്ക്കും
മനുഷ്യാത്മാവിലാമയം.

15-13. P.

95 ശിക്ഷണത്തിനെ വാണിയ്ക്ക-
മെപ്പോഴും വിജ്ഞാനസം;
മൃഡന്റെ വദനത്തിന്നു
മൗഢ്യമേഹിതഭക്ഷണം.

15-14. V.

96 ദരിദ്രദിനമെപ്പോഴും-
മനസ്സുപരിപൂരിതം,
മധുതല്യം മനസ്സെന്ന-
മിരിയ്ക്കുന്നിതു ശാന്തമായ്.

15-15. P.

97 അതിരറ്റധനം ഭുഷ്യ-
നരനുഭാവത്തിൽഗ്ഗുണം
ദൈവഭീയുള്ള മർത്യന്റെ
ചുരുങ്ങിയധനം ദൃഢം.

15-16. P.

- 98 സസ്യാശനത്തിനായ് പ്രിത്യാ
ക്ഷണിതാവായ് ഭവിച്ചത്
മാംസഭക്ഷിയിൽ വിഭോഷാൽ
ക്ഷണിതാവാവതിൽഗ്ഗുണം. 15-17.
- 99 ഭക്ഷാഭമുല്പന്നമാക്കുന്നു
കോപശീലനനാരതം,
അതുസംജാതമാം മുദ്രവ
ശമിപ്പിക്കുന്നു സക്ഷമൻ. 15-18. P.
- 100 മന്ദൻ പോകുന്ന മാഗ്ങ്ങ്ങ്
മുള്ളുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞതാം,
നീതിമാൻ സഞ്ചരിച്ചിടം
മാഗ്ങ്ങ് മാർദ്ദവയുക്തമാം. 15-19.
- 101 താതനെബ്ബുദ്ധിമാൻ പുത്രൻ
തുഷ്ടമാനസനാക്കിടം;
പെറ്റമാതാവിനാഭക്ഷപ-
കാരണം മൃഡനാത്മജൻ. 15-20. P.
- 102 മൃഡന്നം മൗഢ്യമുല്പാസ-
പ്രദമാകുന്നു. വിസ്മയം!
ബുധൻവഴി വളയ്ക്കാതെ
നേരെ വയ്ക്കുന്നു കാലുകൾ. 15-21. V.
- 103 പശ്ചാലോനയില്ലാത്ത
സൂത്രപാഥകൾ നിഷ്ഫലം;
പലരൊത്തു നിനച്ചാകി-
ലവസംസ്ഥാപിതങ്ങളാം. 15-22. V.
- 104 സ്വാനനത്തിന്റെ വാക്യത്തി-
ലാനന്ദിക്കുന്നു മാനവൻ;

യഥാകാല പ്രകാശിതം
വചനം പരമോത്തമം.

15-23.

105 ഭൂമിചാരങ്ങളെപ്പേരും
ഗർഹ്യമീശ്വര സന്നിധൗ;
മധുവോലുന വാക്യങ്ങൾ
ശുചിയാജമിരിപ്പതാം.

15-26. P.

106 സർവ്വേശൻ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു
ഭൂമിയിൽനിന്നു ഭൂമിയിൽ,
അവിടുന്ന്റു കേൾക്കുന്നു
നീതിമാന്റെ ജപങ്ങളെ.

15-29.

107 താനേതന്നെ വെറുക്കുന്നു
ശിക്ഷണത്തെ ആജിപ്പവൻ;
ശാസനം സ്വീകരിച്ചോർ
വിജ്ഞാനം ലബ്ധമാക്കും.

15-32. P.

108 ജഗദീശഭയം സുനോ!
നിത്യജീവപ്രബോധനം,
വിനീതനെന്നതും ഭിഷ്ണുലോം
യശസ്സേതന്നു മുന്നമെ.

15-33. P.

109 ഗർഭിണീവനം ദൈവ-
ഭൂമിയിൽ ഗർഭിണിയായും
ഇരുപാണികൾ ചേർന്നാലും - (a)
മൊരു നിർഭാഷിതലവൻ.

16-5. V.

(a) ഇരു കൈകളും കൂട്ടിത്തോളാലും, കഴുകിയാലും,
തുടയാലും, പാണികൾ തമ്മിൽ ചേർത്ത് കൂപ്പിയാലും ഇതൊ
ന്നുകൊണ്ടും അവൻ പരിശുദ്ധനാകയില്ല; ദൈവത്താൽ
ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതിരിയ്ക്കേണ്ടിയില്ല.

- 110 ആരംഭിക്കുന്നു സന്മാഗ്നം
നീതിക്രിയയിലെപ്പൊഴും,
അതുതന്നെ ഖലികളെ -
കാളമീശപരനീഹിതം. 16-5. V.
- 111 പാപങ്ങളെ ഹനിക്കുന്നു
നന്മയും നീതിയും സഭാ,
ഒഴിഞ്ഞുമാറുമെല്ലാം
പാപത്തെ ദൈവഭീതിയാൽ. 16-6. P.
- 112 മനുഷ്യവഴികൾദൈവ -
ഹിതത്തിന്നൊക്കുമെങ്കിലൊ
അവിടുന്ന് ഭവിപ്പിടും
ശത്രുവെക്കൂടി മിത്രമായ്. 16-7. V.
- 113 ന്യായമല്ലാതെയൊട്ടോര -
മായമുണ്ടാവതിൽപ്പരം
ന്യായാനുസാരമായല്ല -
മായലാഭം മഹത്തരം. 16-8.
- 114 മനുഷ്യമാനസം ചിന്തി -
ച്ചുറപ്പിക്കുന്നു പാപയെ;
അപരൻ കാൽകളെദ്വൈപം
ശരിയ്ക്കാക്കുന്നു സന്തതം. 16. 9. P.
- 115 സ്വർണ്ണാപരിഷ്കാരം വിജ്ഞാന -
മതിനേ ലബ്ധമാക്കുക;
രജതത്തിലുദൂർത്തായ്ക്കും
വിഭവകമതു നേടുക. 16-16.
- 116 അധർമ്മം വിട്ടു ഭൂതന്താം
നീതിമാനാക്കു പദ്ധതി

സ പാതമരക്ഷയിലാസകൻ
സൃഷ്ടിയ്ക്കും സ്വന്ത പാഥയെ.

16-17.

117 നാശത്തിൻ പുറുഭാഗത്തു
ഗർവ്വം പോകുന്നു സർവ്വഭാ
അഹമ്മതി മുഴക്കുന്നു
വീഴ്ചയൊട്ടൊട്ടുകയിൽ.

16-18. V.

118 മഹത്തരങ്ങളായുള്ള
വിജ്ഞാനങ്ങളുൾക്കൊണ്ടും
മധുഭാഷണശീലനാ-
രായവർക്കു ലഭിച്ചിട്ടും.

16-21. P.

119 വിജ്ഞാപിതമവനുള്ള
വദനത്തെ നടത്തിട്ടും;
അവന്റെ ചുണ്ടുകൾക്കോമൽ-
ശ്രീയുമേററു വളർത്തിട്ടും.

16-23. V.

120 മധുഭാഷണസമം വിജ്ഞ-
വചനം പ്രേമനന്ദന!
സുരസപ്രഭമാത്മാവി-
ന്നസ്ഥികൾക്കും സുഖാവഹം.

16-24. P.

121 വശീകരിയ്ക്കും മിത്രത്തെ-
ഭുക്തനായൊരു മാനുഷൻ
അധർമ്മപാഥയിൽക്കൂടി-
ക്കൊണ്ടുപോകമനന്തരം.

16-29.

122 നീതിതൻ പാഥകൾക്കുള്ളിൽ
സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെങ്കിലൊ
മഹത്വമുദിയാകുന്നു
വാല്കാവസ്ഥ മൽസൂത!

16-31. V.

123 ക്ഷമയുള്ളവനോടേതു=
യോദ്ധാവും സമനായിടാ;
നഗരങ്ങൾ പിടിയ്ക്കുന്നോൻ
ജിതാത്മാവോടുമൊത്തിടാ. 16-32.

124 വീടുമുറും ബലിദ്രവ്യം (a)
വിവാദാസ്സഭമെങ്കിലൊ
ഉണക്കയപ്പം സപാസ്ത്യത്തിൽ
ലഭിച്ചിടുന്നതാംഹിതം 17-1. P.

125 വിവേകമുള്ള ഭൃത്യന്മാർ
ഭരിയ്ക്കും മൃഗപുത്രരെ;
അവർ പൈതൃക വിത്തത്തെ
ഭ്രാതൃമദ്ധ്യേ പകർത്തിടും (b) 17-2.

126 തീയാൽ വെള്ളി പരീക്ഷിയ്ക്കും
മൃഗയാൽ കാഞ്ചനത്തേയും
ജഗൽപതിമനുഷ്യന്റെ
ഘടയത്തെയുമച്ചിധം. 17-3.

(a) “ബലിദ്രവ്യം” മാംസാദികളായി മുഖ്യമായുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ നിർദ്ദേശിയ്ക്കുന്നു. ഈ വിധ വസ്തുക്കളെയാണ് ദൈവത്തിനു ബലിയായി സമർപ്പിച്ചിരുന്നത്. ബലി വസ്തുവിന്റെ സമർപ്പണവും രൂപാന്തരീകരണവും (Immolation) കഴിഞ്ഞു അതിനെ ബലികഴിയ്ക്കുന്നവർ തന്നെ ഭക്ഷിക്കുകയും ബലി വിശുദ്ധവും കേമമവുമായ ഒരു വിരുന്നുകൊണ്ടു അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തായിരുന്നു പതിവ്.

(b) ബുദ്ധിമാനായ ഭൃത്യനെ ‘യജമാനൻ’ തന്റെ മക്കളുടെ കാര്യാനുപാധകനും സംരക്ഷകനുമായി നിയമിയ്ക്കുകൊണ്ടു പിതൃധനത്തെ അവൻ സ്വാമീപുത്രന്മാർക്കു വി

127 ഉപദേവം മറയ്ക്കുന്ന
സഖിതപാത്രികളേവരും;
അതുപേർത്തരചെയ്യാനെ-
പ്പിരിയും ബന്ധുലോകവും. 17-9. V.

128 ശതപ്രഹാരംകൊണ്ടേതു
ഗുണംഭോഷണിൽ വന്നിടും?
അതിൽപരം ഫലം ചെയ്യും
ശാസനൈകം വിവേകിയിൽ. 17-10. V.

129 കുടിനഷ്ടീഭവിച്ചോരു
കരടിഞ്ഞ് തിർപെട്ടിടാം;
മുഡതാലംബിതൻ ഭോഷൻ
പോകുമാഴ്ഗ്ഗഗമിച്ചിടാം. 17-12. V.

✓ 130 ഉപകാരത്തിനാർചെയ്യ-
മപകാരം പ്രതിക്രിയ?
അവന്റെ വാസസ്ഥാനം വി-
ടകലുന്നില്ല തിന്മകൾ. 17-13.

131 ചിറവെട്ടി മുറിയ്ക്കുമ്പോൾ
ജലം പായുന്നതെങ്ങനെ?
അതുപോലെ, ധരിയ്ക്കണം
കലഹത്തിനുമുതലും. 17-14. V.

132 ഭോഷിയെഗ്ഗുണവാണെന്നും
ഗുണവാൻ ഭോഷിയെന്നുമായ്

ഭജിച്ചുകൊടുക്കയൊ ഒരു അവകാശിയായി അദ്ദേഹത്താൽ
സ്വീകരിയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടു അവരോടുകൂടി അതിനെ വിഭജിച്ചു
എടുക്കയൊ ചെയ്യുമെന്നതും.

വരുത്തുമിരുവേരേയും
ശവിയ്ക്കുന്ന ജഗൽ പതി. 17-15. V.

133 പണമേറെയിരുന്നാലും
ഗുണമെന്തെന്നു ഭോഷന?
വിലയ്ക്കുതെല്ലം വിജ്ഞാനം
ലഭിക്കുന്നില്ല നിശ്ചയം. 17-16. V.

134 സ്നേഹിയ്ക്കുന്ന സദാബന്ധു
ശുഭത്തിലശുഭത്തിലും:
ഭ്രാതാവാരെന്നു സുസ്സഷ്ടി-
കൃതമാം വിഷമങ്ങളിൽ. 17-17. V.

135 ഭോഷനാത്മാവമാനത്തി-
ന്നായിയ്ക്കൊണ്ടു ഭവിച്ചവൻ.
അവനിൽ ഭോഷമുണ്ടാവി-
ല്ലവന്റെ ജനിതാവിനും. 17-21. V.

136 ഗാത്രശോഭവളത്തു
തുഷ്ടമായുള്ള മാനസം.
വിഷാദമഗ്നമാം ചിത്തം
ശുഷ്കമാക്കിടുമസ്ഥിയെ. 17-22. P.

137 ഭോഷന്റെ വദനം സ്വന്ത-
നാശത്തിനുള്ള കാരണം.
അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ മൂല-
മുണ്ടാമാമ വിനാശനം. 18-7. V.

138 ദയാതീതഭാഷിതൻ വാക്യം
നിർദ്ദോഷം കേൾവിയിൽ സുതാ!
കടലിന്നുള്ളിലും ചെന്നു
പറുമ്പാക്കു മെല്ലവെ. 18-8. V.

- 139 നാശകാലമടുക്കുമ്പോ—
ഉശയേ ഗർഭമേറിടും;
യശഃപ്രാപ്തിയ്ക്കു മുമ്പായി—
ബീഭത്സിക്കും താഴ്വയേററവും. 18-12.
- 140 ശ്രവിപ്പതിനു മുമ്പായി—
ടുത്തരം പറയുന്നവൻ
ജളനാകുന്നു താനെന്നു
തെളിവാക്കുന്നു നിശ്ചയം. 18-13.
- 141 ദാനം വിസ്തൃതമാക്കുന്നു
ദാതാവിൻ പാപയെത്തുലോം;
അതുരാജ സമക്ഷത്തി—
ലവനേകുന്നു പീഠവും. 18-16.
- 142 മുന്നമേതന്നിലാരോപി—
യ്ക്കുന്നു കുറ്റങ്ങളുത്തമൻ
ബലിഷ്ഠ പുരിയോടൊക്കും
ഭ്രാതാഭ്രാതാവിനാൽ ധൂതൻ. 18-17. 19.
- 143 ജിഹ്വാധീനങ്ങളാകുന്നു
ജീവനും മൃത്യുവും സുതാ!
അതിലാസക്കിയാക്കണ്ടോ—
മവൻതിന്നമതിൻവലം. 18-21.
- 144 ഗുണലേശം ഭവിയ്ക്കുന്നി—
ല്ലാത്മജ്ഞാനവിഹീനനിൽ.
പാദം തട്ടം പലേടത്തും
സൂക്ഷ്മില്ലാതെ വെക്കുകിൽ. 19-2. V.
- 145 ശക്തനെസ്സേവചെയ്യുന്ന
ഭക്തലോകമസംഖ്യമാം;

- ഭാനപ്രദായകന്മാരെ—
സ്നേഹിയു മധികംജനം. 19-6. V.
- 146 വിജ്ഞാനത്തെയളക്കുന്ന
മാനദണ്ഡം സഹിഷ്ണുത;
അപകാരത്തെ നോക്കാതെ—
യനുഷ്ഠിച്ചതു വിശ്രുതി. 19-11. V.
- 147 കോപിഷ്ടയായ് പുലമ്പുന്ന
ഭായ്, കേൾക്കുക മൽസുത!
ചോർച്ചമാറാതെയുള്ളൊരു
മേൽപ്പുരയ്ക്കു സമാനയാം. 19-13. V.
- 148 പിതൃസപത്തായ് ലഭിയ്ക്കുന്നു
ധനം, ഭവനമീവക.
വിവേകമതിയാം പത്നി
ദൈവത്തിൽനിന്നു തന്നെയാം. 19-14. V.
- 149 ഭീനാനുകമ്പൻ ദൈവത്തി—
ന്നു ണമേകുന്നു ബാലക!
അവിടുനതിനേ വീണ്ടും
കൊട്ടക്കും സംശയം വിനാ. 19-17. V.
- 150 ബഹുചിന്തകൾ മർത്യന്റെ
ഹൃദയേ കുടികൊണ്ടിടും;
സർവ്വരഹിതമെപ്പോഴും
സ്ഥിരമായുമിരുന്നിടും. 19-21.
- 151 പിതൃപീഡനവും മാതൃ—
ദ്രോഹവും ചെയ്തിടുന്നവൻ
അപമാനാർഹനാകുന്നു
മന്ദഭാഗ്യനുമാണവൻ. 19-26. V.

- 152 ഭോഗവസ്തു സുതാ!മദ്യ-
മുന്മാദം ക്ഷോഭഹേതുക്കം
അതിലാമോദമുണ്ടാക-
ന്നവൻ വിജ്ഞാനിയായ്ക്കാ.
20-1. V.
- 153 വിവാദത്തെത്തുജിതം ന-
താണ മർത്യം വിശ്രുതി;
അവമാനങ്ങളിൽ ചെന്നി-
ട്ടിടയും മൃഡരൊക്കെയും.
20-3. V.
- 154 നിജ്ഞാപത്രേനവർത്തിതം
ഗുണവാനായ മാനുഷൻ
തനിത പിമ്പിൽ സ്ഥാപിതം
ഭാഗ്യസംപുണ്യ പുത്രരെ.
20-7.
- 155 'ശുദ്ധമാകുന്നു നീ നിങ്കൽ
കരമില്ലല്ലമെങ്കിലും'
ഇതി സ്വഹൃദയത്തോടു
കഥിപ്പാൻ ശക്തനാവോൻ?
20-9. P.
- 156 പുത്യാസം രൂക്ഷമളവും
ജഗന്നായകദൃഷ്ടിയിൽ
നിഷിദ്ധമെന്നു നന്നായി-
ദ്ധരിച്ചിടുക ബാലക!
20-10.
- 157 ഇതന്നല്ലിതം നന്ന-
ല്ലിതികേതാക്കൾ ചൊല്ലിടും;
ക്രയംകഴിഞ്ഞു മാറുമ്പോൾ
ഹടി! ഭദ്രം എന്നുമോതിടും.
20-14. V.

- 158 വ്യാജാവുവങ്ങ(a)ളെപ്പേരു-
മിനിയ്ക്കും പരമാഭിയിൽ
അതഃപരം നിറച്ചീടും
കല്ലാലാനനമാകവെ. 20-17.
- 159 പിതാക്കളെശ്ശുപിയ്ക്കുന്ന
ഭുന്ന്രന്നുള്ള ഭീപിക (b)
തമസ്സമുദ്ധമുതത്തിൽ
ജപലിയ്ക്കില്ല, പൊലിഞ്ഞുപോം. 20-20.
- 160 ഭയവും സത്യവും രക്ഷ-
ചെയ്യുന്നു ഭൂമിപാലനെ;
രാജപീഠത്തിനെപ്പാര-
മുറപ്പിയ്ക്കുമനുഗ്രഹം. 20-28. V.
- 161 സ്വകീയശക്തിയാകുന്നു
യുവാവിനുള്ള വൈഭവം.
വയോവൃദ്ധത വൃദ്ധന്റെ
ശോഭയെന്നും ധരിയ്ക്കണം. 20-29.

(a) മാവിൽ ചെറിയ ചെറിയ കല്ലുകളും മണൽത്തരികളും ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ അപ്പം. ഇതു കാഴ്ചയിൽ നന്നുതന്നെയെങ്കിലും ഭക്ഷിയ്ക്കുമ്പോൾ വായിൽ കല്ലും മണ്ണും നിറയുകയും പല്ലുകളെ വേദനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.

(b) 'ഭീപിക' - യശസ്സു, മഹത്വം, വിഭവകം, വിജ്ഞാനം, പുത്രപൗത്രാദികൾ, ഇത്യാദി. യാതൊരുത്തൻ എത്രതന്നെ പ്രഖ്യാതനായിരുന്നാലും സ്വന്ത മാതാപിതാക്കന്മാരെ ഭയമിയ്ക്കുകയും ശപിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ, ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ അവന്റെ പ്രതാപം കെട്ടുപോകയും അവൻ ആക്ഷേപതിമിരപടലത്തിൽ മറഞ്ഞുപോകയും ചെയ്യുമെന്നു താല്പര്യം.

- 162 നിനയ്ക്കു നരൻ തൻറെ
വഴിയ്ക്കിലെന്നു വക്രത.
ഭാർവ്യമേകുന്നു സദൃശൻ
ഹൃദയത്തിന്നു സന്തതം. 21-2. P.
- 163 ബലിയെക്കാൾ ജഗന്നാഥ-
ദൃഷ്ടിയിൽ കുതുകാവഹം
ഭയയും നീതിയും ചെയ്തു--
തന്നെയെന്നു ധരിയ്ക്കുക. 21-3. V.
- 164 കലഹക്കാരിയോടൊത്തു
വസിയ്ക്കുന്നതിലുത്തമം
തട്ടിൻപുറത്തു കോണിൽപോ-
യിരിയ്ക്കുന്നതുതന്നെയും. 21-9. P.
- 165 ചലൻറെ ചതിയാൽ ജ്ഞാന-
മുളവാകുന്നു ശുദ്ധന
മതിമാൻ മനസാ ചിന്തി-
ച്ചറിയും കായ്മമാകവെ. 21-11. P.
- 166 ദരിദ്രരാദനം കേൾക്കാ-
തിരിയ്ക്കാൻ ചെവി പൊത്തുകിൽ
അവനും കരയും ദൈവ-
മതു കേൾക്കായെന്നും വരും. 21-13. P.
- 167 മദ്യത്തിലിഷ്ടമുല്ലാസ-
പ്രിയം ഭോഗേച്ഛയെന്നിവ
കലൻബുദ്ധിഹീനനും-
കണ്ടാവില്ല ധനോഭയം. 21-17. P.
- 168 ക്ഷോഭവും, പരരിൽ കോപ-
ശീലവും വിളയിച്ചിടും

കാന്തയെ വിട്ടു കാത്താർ-
വാസമാണധികം സുഖം.

21-19. P.

169 ഭയവും നീതിയും സാക്ഷാൽ
സംരക്ഷിക്കുന്നതാരുവാൻ?
അവന്നുലബ്ധമായുസ്സും,
നീതിയും, സൽപ്രതാപവും. (a) 21-21.

170 ഓഷ്ഠജിഹ്വകളെ ബാലാ!
കോട്ടമില്ലാതെ കാല്പവൻ
അരിഷ്ടമുളവാകാതെ
സുരക്ഷിക്കുന്ന ജീവനെ. 21-23.

171 ആയോധനത്തിനശ്വത്തേ-
ത്തയാറാക്കുന്നു മാനുഷൻ;
പരിരക്ഷ ഭവിപ്പിക്കു-
ന്നതു ലോകൈക നായകൻ. 21-31.

172 സംപ്രാതീത്യനത്തേക്കാൾ
സുപ്രാതീത്യപരിഷ്കൃതം;
സപ്തസ്തവെള്ളികളെക്കാളും
കാരണ്യംപാരമുത്തമം. 22-1.

173 ധനി, നിൽനനീരണ്ടാ-
ളൊരുമിക്കുന്ന പാഥയിൽ:
ഇരുപരെയുമുണ്ടാക്കി-
യതു ലോകൈക നായകൻ. 22-2.

(a) 'നീതി' പൂർവ്വാർത്ഥിക ഭരത്തൻ അന്യന്മാരുടെ നേരെ ചെയ്യേണ്ട നീതികൃത്യങ്ങളെയും, - ഉത്തരാർത്ഥത്തിൽ അന്യന്മാർ അവനോടു ചെയ്യേണ്ട നീതികൃത്യങ്ങളേയും കാണിക്കുന്നു.

174 ചലൻ പ്രഹരമേറീട്ടു-
നതു കാണുന്നു ബുദ്ധിമാൻ
തനിയ്ക്കു തൃധികം ശിക്ഷ
ലഭിച്ചാലെന്നു പോൽ ഫലം. 22-3. P.

175 സരണീമുഖദേശത്തിൽ (a)
സ്തുതനൈശ്ചിക്ഷചെയ്യുക.
വൃദ്ധനായാലുമാമാഗ്നം
വിട്ടുമാറില്ല തെല്ലുമേ. 22-6. P.

(a) ധർമ്മത്തിന്റെയും അധർമ്മത്തിന്റെയും ഇടനെ
രണ്ടു മാറ്റങ്ങളാണുള്ളത്. കുട്ടികൾ ധർമ്മധർമ്മങ്ങളെ തിരി
ച്ചറിയാറാകുമ്പോൾ ഇതിൽ ഏതിലേയ്ക്കെങ്കിലും തിരിയ്ക്കും.
അതിനാൽ ധർമ്മധർമ്മങ്ങൾ വേർതിരിയുന്ന സ്ഥലത്തു- എ
ന്നു വെച്ചാൽ നന്മതിന്മകളെ വിവേചിച്ചറിയുവാൻ കുട്ടിക
ൾ പ്രാപ്തരായിത്തുടങ്ങുന്ന സമയം- അവരെ ശരിയായി
നയിയ്ക്കണം. - 'സരണീമുഖം' പ്രവേശമെന്നും അർത്ഥമാ
ക്കാം. ബുദ്ധിവിവേചന ആരംഭിയ്ക്കുമ്പോഴാണ് കുട്ടികളു
ടെ ബുദ്ധിയിലേയ്ക്കു പ്രവേശം ലഭിക്കുന്നത്. അതിനാൽ
ഈ പ്രവേശനത്തിന്റെ മുഖദേശത്ത്, അതായത് ആരം
ഭത്തിൽ, കുട്ടികളെ വേണ്ടവിധം നടത്തണം. ചെറുപ്പ
ത്തിൽ പരിശീലിച്ച മാഗ്നം ഏതോ അതിൽ സാമാന്യേന
അവസാനംവരെ നിലനിൽക്കുന്നു. അതിനാലാണ് ലാ
റിൻപ്രതിയിൽ:-

സ്വേച്ഛാ മാനസാരമായേതും
ശീലിച്ചിട്ടുള്ള ബാലകൻ
വൃദ്ധനായാലുമാമാഗ്നം
വിട്ടുമാറില്ലതെല്ലുമേ- എന്നു ഈ വാക്യംതന്നെ
പ്രഥമ ദൃഷ്ടിയിൽ അല്പം വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകാണുന്നത്.

176 പണമാരു ഭയത്തിന്നു
കിങ്കരനേകി മുന്നമേ
അവന്നു പിന്നെയൊട്ടുതൃൻ
കൊടുക്കുമുഭയത്തിന്നു. 22-7. P.

177 അധർമ്മബീജാവാപത്തെ -
ചെയ്യും ധിക്കാരിയായവൻ
ദുഷ്ടലം വിളവായ് കൊയ്യും
നിശ്ചയംതന്നെ മൽസൃതാ! 22-8.

178 ജയവും മാനവും ദാനം
ചെയ്യുന്നവൻ കൈയ്യരും;
അതുകൈയ്ക്കൊണ്ടു മർത്യന്റെ
പ്രാണനും ഹൃതമായ്യരും. 22-9. V.

179 ദുഷ്ടനെ ഭ്രംശനം ചെയ്തു
തർക്കവും സഹഗാമിയും;
കലഹങ്ങളുമന്റീടും
ദുഷ്ടിവാക്കുമിളച്ചുപോം. 22-10. V.

180 പറഞ്ഞയയ്ക്കാൻ ഭാവിച്ചാൽ
പരയും മന്ദനീവിധം:
“വഴിയിൽ സിംഹമെൻ പൊന്നെ!
തെരുവിൽ കൊലപാതകം.” 22-13. P.

181 ബാലന്റെ ഹൃദയത്തോടു
ജളതപമനുബന്ധിതം;
അതു ശിക്ഷണവേത്രത്താൽ
വെളിയ്ക്കോടിച്ചു നീക്കിടാം. 22-15. V.

182 ദരിദ്രനെപ്പഴിച്ചിട്ടു
സ്വയംവിത്തം വളർത്തവൻ

തന്റേതതി ധനിത്തേക്കും
പട്ടിണിയ്ക്കുമധീനനാം.

22-16. V.

183 ദരിദ്രനെന്നു ചിന്തിച്ചു
ഞെരുക്കൊല്ല ദരിദ്രനെ;
അവനെപ്പടിവാതുക്കൽ
ഞെരിച്ചു നീ കടക്കൊലാ.

22-22. V.

184 കാരണം കേളവന്നുള്ള
കാഴ്ചമീശൻ വിധിച്ചിടും;
അവന്റെ പീഡകന്മാർക്കു
ചെയ്യിടും പ്രതികാരവും.

22-23. P.

185 കോപശീലമിയുന്നോരു
നരന്റെ സഖിയാകൊലാ;
ഉന്മത്തനായ മർത്യന്റെ
സഹഗാമിയുമാകൊലാ.

22-24.

186 അവന്റെ വഴി ശീലിയ്ക്കാ-
തിരിയ്ക്കാനുമനക്രമാൽ
അത്ഥവ്യാധിയ്ക്കു ഹേതുക്കൾ
ഭവിയ്ക്കായ്ക്കാനുമാണിതു.

22-25.

187 കൈയ്യടിച്ചിട്ടുറപ്പിക്കു-
ന്നവനാകൊല്ല നീ സുതാ;
കടങ്ങൾക്കിടനില്ക്കുന്ന
തരക്കാരനാകൊലാ.

22-26. V.

188 കൊടുക്കാൻ വകയില്ലാത്താൽ
കടക്കും നിന്റെ മന്ദിരെ
കിടക്കുനിന്റെ കീഴിൽ നി-
ന്നെടുക്കുമതിനാലവർ.

22-27. P.

- 189 പൗരാണികന്മാർ വെച്ചൊരു
മൗഢികളെ യൊക്കെയും
വരഭദ്രം വരുത്താതെ
ശരിയായിട്ടുകാക്കുക. 22-28.
- 190 അപ്രാപ്യവിത്തമീക്ഷിക്കാ-
നയത്തേണ്ടക്ഷിബാലക!
അതുഗാരുഡപക്ഷം വെ-
ച്ചയരത്തിൽ പറന്നുപോം. 23-5. V.
- 191 ഭാഷന്റെ പക്കൽ യാതൊന്നും
ഭാഷണം ചെയ്യുവേണ്ട നി-
തിരസ്സരിയ്ക്കുമാമന്ദൻ
തിരിച്ചൊരോ പദങ്ങളും. 23-9. P.
- 192 ശിശുപ്രായന്റെ ഭ്രാഹ്മ-
ത്തതിർഭദ്രം വരുത്താലോ;
അനാഥനുള്ള വസ്തുക്കൾ-
ക്കകത്തും നീ കടക്കാലോ. 23-10. V.
- 193 ശിക്ഷബാലനെ വിരട്ടു-
മകരേണ്ടയിമൽസുതാ!
അടിയ്ക്കമകനെദണ്ഡാൽ
മരിയ്ക്കിപ്പതു നിശ്ചയം. 23-13. V.
- 194 ദണ്ഡുകഴിപ്പെടുത്തിട്ടു
ദണ്ഡനംചെയ്തുബാലനെ
ത്രാണംചെയ്തിട്ടുമാബാല-
പ്രാണനെ നരകാൽ സുതാ! 23-14.
- 195 പാപാത്മ ഭൂതിയിൽ ചിത്ത-
ലോഭ ഭാവം തൃജിയ്ക്കുക;

അവിഭാഗ ഭയത്തിൽ നിൻ-
ഭിനമെല്ലാം നയിയ്ക്കുക.

23-17.

196 വിഷയേച്ഛാമുദാ-
ബ്രിയവും നീക്കിവെക്കുക
ഇതരണ്ടിലുമുൾപ്പെട്ടാൽ
ഗതിയില്ലതു നിസ്സംശം.

23-20; 1. P.

197 ജനിപ്പിച്ച പിതാവിന്നു
വഴിപ്പെട്ടു നടക്കണം:
വൃദ്ധമാതാവിനെച്ചൊറും
തുച്ഛമാക്കാതിരിയ്ക്കണം.

23-22.

198 തനുജാ! നീതിനേടേണം
വിഭവകഥശിക്ഷണം
വിജ്ഞാനമിവ മൂന്നും നീ
വിക്രയംചെയ്യുവോകൊലാ.

23-23.

199 ഗുണവാന്റെ പിതാവിന്നു
പുരുഷോദമുദിച്ചിടം;
വിജ്ഞാന്റെ ജനിതാവേറ-
മവനിൽ തുഷ്ടനായിടം.

23-24.

200 ഭവിയ്ക്കട്ടെ പിതാക്കന്മാ-
ക്കാഹ്ളാദം നിങ്കലെപ്പൊഴും;
ജനിപ്പിച്ചൊരു മാതാവി-
ന്നഭിയ്ക്കട്ടെ മഹോത്സവം.

23-25.

201 പൂരിചാരിണിയാന്നാരി
പെരുതായൊരു ഗഹവരം;
ഇടുകായൊരു കൂപാന്തൻ
പരസ്രീയെ നമോർക്കുക.

23-27.

- 202 വൃഥയാക്കാക്കിളക്കും ചൊൽ-
കാക്കു വാഗ്വാദമുഗ്രിയിൽ?
കയ്യുകാലവുമാക്കാക്കു-
കാരണക്ഷതവും സുതാ? 23-29. P.
- 203 നേത്രകാലുഷ്യവും പാക്കി-
ലാക്കുമദ്വപനല്ലയോ?
മദ്യശാല തിരഞ്ഞൊടും
മത്തശീലനമല്ലയോ? 23-29; 30. P.
- 204 മദ്യം മധുരമായുള്ളിൽ-
കുടക്കുമൊടുവിൽ സുതാ!
കടിയ്ക്കുമതു സദ്യം പോൽ
സദ്യാംഗം വിഷമാക്കിടും. 23-31; 32. V.
- 205 ദുഷ്ടനെപ്പോൽ ഭവിയ്ക്കാനായ്
കൊതിച്ചീടായ്ക്കു ബാലക!
അവനോടിയൊന്നും നിൻ-
മനസ്സിന്നിച്ഛമു തോന്നൊലാ. 24-1.
- 206 കാരണം കേളവനേതു-
മധമം തന്നെ ചിന്തകൾ;
അവന്റെ മുണ്ടുകൾക്കിഷ്ട-
മസത്തായുള്ള ഭാഷണം. 24-2. P.
- 207 വിജ്ഞാനം മൂലമായ് വീഴ്
പണിയപ്പെടുമെപ്പൊഴും;
വിവേകമതിനെപ്പാരം
ബലവത്താക്കുമനപഹം. 24-3.
- 208 സമ്പത്തു, കീർത്തി, മാധുര്യ-
മിവയെക്കൊണ്ടു നിന്നുടെ

മുറിയ്ക്കുകങ്ങളെപ്പേരും
നിറയ്ക്കുമറിവോക്കുക.

24-4. P.

209 ബലവാനിലുമുൽകൃഷ്ടൻ
ഗുണവാനായ മാനുഷൻ;
അതിശക്തനിലും നല്ല-
തറിവേറുന്ന പുരുഷൻ.

24-5. P.

210 ഞ്ഞെക്കങ്ങൾ വരുന്നേരം
മനഃക്ഷീണംഭവിയ്ക്കിലൊ
നിനക്കുള്ളബലം നന്നായ്-
ക്ഷയിയ്ക്കും കേൾക്ക ബാലക.

24-10. V.

211 അമിത്രമാപതിയ്ക്കുമ്പോ-
ളാമോദം വേണ്ടതെല്ലാമെ:
അവൻ വിജയസ്ഥനാകുമ്പോ-
ളാഹ്ളാദം വേണ്ട മാനസം.

24-17.

212 ദുഷ്ടനോടുള്ള മാത്സര്യം-
മൊക്കെയും വിട്ടുമാറുക;
നീചനു സമനായ് അതീരാ-
നുള്ള മോഹം തൃജിയ്ക്കുക.

24-19. V.

213 കാരണം ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കി-
ല്ലാശഭാവിസുഖങ്ങളിൽ;
അവർക്കുവെട്ടമേകേണ്ട
വിളക്കും കെട്ടുപോം ദ്രവ്യം.

24-20.

214 ഭയപ്പെടുക ദൈവത്തെ-
ദ്ധരിത്രിപതിമാരെയും;
മൃഡരോടുള്ള സമ്പർക്കം
രൂഢവേഗം തൃജിയ്ക്കുക.

24-21. P.

- 215 മുഖാനോക്കിത്തരംപോലെ
കാൽങ്ങൾ തീപ്പ് ചെയ്തു
നിശ്ചിതമെന്നു നന്നായി-
ലരിച്ചിടട്ടെ ബുദ്ധിമാൻ. 24-23.
- 216 അസത്തിനോടു "നീസത്താ-
ണെ"ന്നു ചൊല്ലുന്ന മർത്യനെ
ശവിയ്ക്കും ലോകമൊന്നാകെ,
തൃജിയ്ക്കും സർവ്വജാതിയും. 24-24. V.
- 217 അസത്തിനെ ശ്ലോകാരിയ്ക്കും
മാനവൻ മാനനീയനാം;
അശിസ്സുവന്റെ ശീഷ്ത്തി-
ലാവസിസ്സു മനാരതം. 24-25.
- 218 "എന്നോടു ചെയ്യതെന്തന്റൻ
ചെയ്യേനതവനോടു ഞാൻ
പരക്രിയകൾപോലെന്റെ
പ്രതികാര"മിത്രത്തൊലാ. 24-29.
- 219 വമ്പന്റെ നിരയിൽ പൂക്കു്
മുമ്പതാൻ നില്ക്കുവേണ്ട നീ
അതിന്റെ ഹേതു ഞാൻ ചെമ്മേ
പറയാം കേട്ടുകൊള്ളുക. 25-6.
- 220 അടുത്തുകേറി നില്ക്കുന്നു
ശ്രവിയ്ക്കു ബഹുമാനമാം;
പ്രതീപമുരചെയ്യാൽ നീ-
യതീവജ്ജനായ്ക്കും. 25-7.
- 221 വിവാദകാലമായാലും
വിവേകംവിട്ടു മൽസുതാ!

കമിയ്ക്കുവേണ്ട നിൻദൃഷ്ടി-
പഥത്തിൽ പെട്ടതൊക്കെയും.

25-8. V.

222 മിത്രത്തിനവമാനം നീ-
യുതദവിഷ്ഠിത ശേഷമായ്
അതതീർത്ത ശരിയ്ക്കാക്കാ-
നിതുകൂടാതസാധ്യമാം.

25-8. V.

223 ബന്ധുവോടൊത്തുനിൻകാര്യം
ചിന്തചെയ്യുക ബാലക!
അന്യരോടു രഹസ്യങ്ങൾ-
ഉണ്ടെന്നുവേ പറയേണ്ട നീ.

25-9.

224 മരിച്ചുചെയ്യവെന്നാകിൽ
ചിരിയ്ക്കും കേട്ട പിമ്പവൻ
നിനക്കുദോഷമായുള്ളിൽ
നിനയ്ക്കും പല മാനുഷർ.

25-10. P.

225 കൃപയും ക്രൂരമേകുന്നു
സ്വാതന്ത്ര്യം മർത്യനെപ്പൊഴും
അവമാനത്തിലാകാതാ-
നവസംരക്ഷചെയ്യുക.

25-10. V.

226 തക്കനേരത്തു ചൊല്ലുന്ന
യുക്തമായുള്ള വാക്കുകൾ
വെള്ളിത്തട്ടുണ്ടളിൽവെച്ചു
പൊൻപഴങ്ങൾക്കുതുല്യമാം.

25-11.]

227 കൊടുതാം കാരറു കാർമ്മേലം
മഴയില്ലുണവെങ്കിലും;
ഇതുപോൽബഹുവാഗ്ദാനം
വൃഥാ മോഷിച്ചിട്ടുനവൻ.

25-14.

- 228 ക്ഷമകൊണ്ടു വായിടം
പ്രഭുവിൽ ശാന്തമാനസം;
മുദവാക്കുകുളാൽ ഭഗ-
മാകും കാരിന്ദ്രമേതുമെ. (a) 25-15. V.
- 229 അടുത്തവീതിലെപ്പോഴും
കടക്കേണ്ടതന്ത്രജ്ഞി
മടുപ്പവെക്കു തോന്നിച്ചാ-
ലൊടുക്കും ദോഷമായ്വരും. 25-17. P.
- 230 അസത്യമാരു സാക്ഷിയ്ക്കു-
മയൽക്കാരനും ദോഷമായ്;
അസ്രുവും, ചന്ദ്രവും പാരം
തീണ്ണുവാണവുമാണവൻ. 25-18.
- 231 വിശ്വാസഹീനനെക്കയ്യ-
കാലത്താശ്രയമാക്കിയാൽ
ജീണ്ണുഭന്തങ്ങല്ലും ക്ഷാന്ത-
വാദവുംപോൽ ഫലപ്പെടും. 25-19. V.
- 232 യഥാകീടങ്ങൾ വസുത്തെ,
യഥാഭാരവിനെച്ചിതൽ,
തഥാഹാനിഭവിപ്പിജ്ജം
വ്യഥമർത്യാശയത്തെയും. 25-20.
- 233 ക്ഷുധാന്തവൈരിയെബ്ഭക്ഷ്യ-
പദമ്നംകൊണ്ടുപോരുക;

(a) കീഴുള്ളവർ മേലുള്ളവരുടെ കോപത്തെ ക്ഷമാ
പൂർവ്വം സഹിക്കയും ശാന്തവാക്കുകൾകൊണ്ടും മധുരഭാഷ
ണംകൊണ്ടും സാവകാശത്തിൽ അതിനെ മുദവാക്കുകയും
ചെയ്താൽ ആ കോപം ഇല്ലാതാകുമെന്നതും.

തൃക്കാതുരരിപുക്കൾക്കായ്
തുഷ്ടാപാനം കൊടുക്കുക.

25-21.

234 അരികൾക്കിതു മൂലാവിൽ
ചൊരിയും കനലായ്ക്കും;
വരമേശൻ നിനക്കേറ്റം
വരവും മഴപോൽ തരും.

25-22.

235 വടക്കൻ കാരവെപ്പിത്തെ-
ത്തട്ടത്തോടിച്ചു നീക്കിടും;
വൈശ്വനാഥ ജിഹ്വയെ ഭുജ-
മുഖവും ഭുരയാക്കിടും.

25-23. V.

236 അത്മസംഭവനം ചെയ്യാൻ
പ്രാപ്തനല്ലാത്ത മാനുഷൻ
കോടയും പൂട്ടമില്ലാത്ത
വട്ടണത്തോടുതുല്യമാം.

25-28. P.

237 ഗഗനത്തിൽ പൂർക്കുന്ന
ചടകാദിഖഗങ്ങൾ പോൽ
വൃഥാ ശാപങ്ങളും ചുറ്റി-
ത്തിരിയുന്നു ധരിയ്ക്കുക.

26-2. P.

238 കതിരയ്ക്കു ചിതം ചാട്ട,
കഴുതയ്ക്കു മവേത്രവും,
ഭോഷണ നിയതം യുക്തം
പുഷ്പഭാഗത്തു ഭണ്ഡനം.

26-3. P.

239 ജഡന്റെ ജഡതയ്ക്കൊപ്പി-
ച്ചുത്തരം പറയേണ്ട നീ;
അതുകൊണ്ടവനും നീയും
ശരിയാണെന്നു വന്നുപോം.

26-4.

- 240 നിനക്കുള്ള വിവേകംപോ-
ലവനോടരചെയ്യുക.
അതുകൊണ്ടവനങ്ങാം താൻ
ബുധനപ്പെന്നു സമ്മതം. 26-5. P.
- 241 ജാഡ്യങ്ങൾ പുനരാവർത്തി-
ച്ചുചെയ്യുന്ന മന്ദധീ
വമിച്ചു വസ്തു വീണ്ടും ചെ-
ന്നശിഷ്ടം ശപാവുപോലെയാം. 26-11. V.
- 242 ബുധനാണെന്നു താൻ ചിന്തി-
പ്പവനെക്കണ്ടുപോസുതാ?
അവനെക്കാൾ മഹാൽകൃഷ്ണൻ
ഭോഷനാണെന്നു കാണുക. 26-12. P.
- 243 ദ്വാരഗ്രന്ഥികളിൽത്തന്നെ
കവാടം തിരിയും വിധം
മടിയൻ ശയ്യയിൽത്തന്നെ
കിടന്നു മറിയും സഭാം. 26-14.
- 244 ആപുവാക്യങ്ങളെച്ചൊല്ലും
സപ്തമാനുഷരിൽപ്പരം (a)
ബുദ്ധിമാനാണു താനെന്നു
ഇതു മുഖമെന്റ ദൃഷ്ടിയിൽ. 26-16. V.

(a) 'ആപുവാക്യങ്ങൾ' ആലോചന, ശരിയായ വി
ധി, ന്യായം, സാരപൂർത്തി ഇവകൊണ്ടു മനസ്സിനേയും,-
ഭംഗി, ഫലിതം ഇത്യാദികളെക്കൊണ്ടു ഭ്രാന്തേന്ദ്രിയങ്ങ
ളേയും രസിപ്പിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ എന്നാണ് സങ്കല്പം.- 'സ
പ്തമാനുഷർ' എന്നതിന്നു എല്ലാ മനുഷ്യരും എന്നു ഇവിടെ
അർത്ഥമാക്കേണ്ടതാണ്. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പല സ്ഥല

- 245 തനിയ്ക്കു കാഴ്ചമില്ലാത്ത
വഴക്കിന്നേപ്പെട്ടുനവൻ
കടിയ്ക്കും ശപാവിനേക്കാരിൽ
വിടിയ്ക്കുന്നെൻ കാണുക. 26-17. P.
- 246 വിറകിന്റെയഭാവത്താ—
ലെരിയാതഗ്നി കെട്ടുപോം;
കുഴപ്പക്കാരനില്ലാഞ്ഞാൽ
കുഴപ്പമുമെന്നുപോം. 26-20. P.
- 247 ഇരുന്നൽ തീക്കനല്ലെന്താ—
ണഗ്നിയ്ക്കു വിറകെങ്ങനെ?
അതുപോലൊരു കോപിഷ്ഠൻ
ജനിപ്പിയ്ക്കുന്നു ശുണകൾ. 26-21.
- 248 കുഴികുത്തുന്നവൻ തന്നെ
വഴിതെറ്റിയതിൽപ്പെടും;
കല്ലുരുട്ടുന്നവൻ നേരെ
ചെല്ലും പിന്നോക്കമാശ്ശില. 26-27.
- 249 അടുത്ത നാളിനെച്ചിന്തി—
ചവച്ചാലോ തുടങ്ങാലോ.
നാളെയെന്തൊക്കെയൊണെനി—
ന്നാൾ നിനക്കുറിയുവതൊ? 27-1.
- 250 തന്നുജാ നിന്റെ വായല്ലൊ—
രസ്യൻ നിന്നെ സൂരിയ്ക്കണം;
പരൻ പുകയ്ക്കണം നിന്റെ
രദനമരമല്ല കേൾ. 27-2.

ങ്ങളിലും 'ഏഴു' എന്ന സംഖ്യ അനവധി, സർവ്വം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

- 251 കല്ലിന്നു ഘനമേറുന്നു
ഭാരമേറുന്നു മണ്ണിന്നു
മൃഡന്റെ കോപമീരണ്ടു-
വസ്തുവേക്കാൾ തുലോം ഗുരു. (a) 27-3.
- 252 പ്രത്യക്ഷശാസനം ഗുഹ-
മൈത്രിയെക്കാൾ മഹത്തരം;
ശത്രുവിൻ ചുംബനത്തെക്കാൾ
മിത്രഭണ്ഡനമുത്തമം. 27-5; 6. P.
- 253 മധുകോശത്തെയും കാലാൽ
ചവിട്ടും പൂരിതോദരൻ
വിശപ്പുള്ളവനത്രയും
രുചിയ്ക്കും കയ് ച വസ്തുവും. 27-7.
- 254 സുരഭീകൃതവസ്തുക്കൾ
ഛദയോല്പാസഹേതുകം
മിത്രമന്ത്രണമാത്മാവി-
ന്നത്യാഹ് ഛാദപ്രദായകം. 27-9.
- 255 പിതാവിൻ ബന്ധുവേയും നിൻ-
ബന്ധുവേയും തൃജിക്കൊലാ;
നിന്റെ കഷ്ടതയിൽ നിന്റെ
ഭ്രാതൃഗേഹം ഗമിക്കൊലാ. 27-10.
- 256 അകലത്തു വസിയ്ക്കുന്ന
ഭാരാവേക്കാൾ ഫലപ്രദൻ
അടുത്തുതന്നെ പാർക്കുന്നോ-
രയൽക്കാരൻ ധരിയ്ക്കുക. 27-10.

(a) വഹിയ്ക്കുവാൻ പ്രയാസമേറിയത്: അധികം ഉപവേകരമായതു എന്നർത്ഥം.

- 257 നരകം നാശമീരണ്ടും
നിറയുന്നില്ലാരിക്കലും;
മനുഷ്യനേത്രവും സൂനൊ!
തുപമല്ലൊരു നാളിലും. 27-20.
- 258 മൂശകൊണ്ടറിയാം വെള്ളി-
യഗ്നിക്കുടേന്ധന കാഞ്ചനം
സൂതിപാഠക വക്ത്രത്താ-
ലൊരുമർത്ത്യനെയും തഥാ. 27-21.
- 259 യവതുല്യമുരൽക്കുളി-
ലിട്ടമർദ്ദിത മൂഡനെ;
അവൻറമൗഢ്യമെന്നാലു-
മുമിയായ് ത്തിരിയാദൃശം. 27-22. V.
- 260 അനുധാവക നില്ലാതെ
താനേയോടുന്നു ഭജ്ജനം.
മുഗരാജസമം ധൈര്യ-
മാണ് നില്ക്കുന്നു സജ്ജനം. 28-1.
- 261 കുടിലാശയനായുള്ള
ധനവാതിലുമുത്തമൻ
നിർവ്വ്യാജമാനസം ചേന്ന്
നില്പനൻതന്നെ നിശ്ചയം. 28-5. V.
- 262 ധനസമ്പാദനത്തിനായ്
ധൂതികൂട്ടുന്ന മാനുഷൻ
നിർദ്ദോഷിയായ് ഭവിക്കില്ലെ-
ന്നുറപ്പായ് വിശ്വസിക്കുക. 28-20. V.
- 263 ഭജ്ജനമത്ര ചെയ്യുന്നു
മുഖംനോക്കി വിധിപ്പവൻ;

- അവനപ്പ നരക്കിന്നം
സത്യത്തെക്കെല്പിടുന്നുകേൾ. 28-21. V.
- 264 സ്തുതിച്ചു ചതിപററിത്തും
നരനെക്കാളുമാത്മജാ!
ശാസിയ്ക്കും നരനെപ്പിന്നെ
സ്നേഹിയ്ക്കുമൊരുവൻ ദ്രവ്യം. 28-23. V.
- 265 ദരിദ്രർ കൊടുക്കുന്ന
നരൻ നില്പുന്നനായിടം.
ദീനരിൽ നിന്നു കൺമാരൂ-
ന്നവനേറുന്നു ശാപവും. 28-27. P.
- 266 സജ്ജനം വെരുകുന്നേരം
ലോകമാക്കാദമാന്നിടം;
ദുജ്ജനങ്ങൾ ഭരിക്കുമ്പോൾ
കേഴും ലോകങ്ങളൊക്കെയും. 29-2. V.
- 267 മനഃക്ഷോഭങ്ങളോരോന്നും
വെളിയ്ക്കാക്കുന്നു വർച്ചൻ;
മനസ്സുകൊണ്ടു നന്നായി-
ച്ചിന്തചെയ്യുന്നു ബുദ്ധിമാൻ. 29-11. P.
- 268 പൊളിവാക്കുകളെത്തുഷ്ടാ
കേൾക്കുമദ്ധ്യക്ഷനാരുവാൻ?
അവന്റെ സർവ്വദാസന്മാർ
ദുഷ്ടരെനോത്തുകൊള്ളുക. 29-12. P.
- 269 നില്പൻ ഭുഃഖിതൻ താനും
കണ്ടുമുട്ടും പരസ്പരം;
ഇരുവേരുകൾ നേരം
തെളിയിയ്ക്കുന്നതീശപരൻ. 29-13. P.

- 270 നീതിപൂർവ്വകമായേതും
വിധിചെയ്യുന്ന ഭൂമിപൻ
നീതിയാൽ സ്വന്തം പിറഞ്ഞെ
ബലവത്താക്കുമനപഥം. 29-14. P.
- 271 വടിയും ശിക്ഷയും നല്ല—
വിജ്ഞാനം നൽകുമേവനും;
സ്വതന്ത്രൻ സുതനമ്മയ്ക്കു
വരുത്തും ലജ്ജയേററവും. 29-15.
- 272 ശരിയായവിധം നിന്റെ
മകനേ നീ വളർത്തുക
നിനക്കുശ്വാസനം നൽകും
മനഃസംതുഷ്ടിയും തരും. 29-17.
- 273 വചസ്സുകൊണ്ടുമാത്രം നേർ—
വഴിയ്ക്കാവില്ല സേവകൻ.
അടിപേടിയ്ക്കുവാനില്ലെ—
നരിയുന്നതു കാരണം. 29-19. P.
- 274 നിനച്ചു കഴിയും മുമ്പെ
കഥിച്ചു കഴിയുന്നവൻ
അധമൻ ജളനെന്നൊളം—
മധികം, കേൾക്കു ബാലക! 29-20. P.
- 275 ശൈശവംതൊട്ടു ലാളിച്ചു
വളർത്തപ്പെട്ട മാനവൻ
ദാസനാകുമൊട്ടു കേൾത്തിൽ
ഭീഷ്മശ്വാസംകഴിച്ചുവേണം. 29-21. P.
- 276 രാഗാദികൾക്കു കീഴ്വെട്ട
മാനവൻ കേൾക്കുകാരകൻ;

ദുഷ്ടാമിയപരാധത്തെ
വദ്വിപിക്കുന്നു ബാലക!

29-22. P.

277 പ്രാഗത്ഭ്യമനിശം പുത്രാ
താഴത്താക്കുന്നു മർത്യനെ;
വിനയം വലുതാക്കിട്ടു-
മവന്റെ മഹിമാവിനെ.

29-23 P.

278 സജ്ജനം ദുഷ്ജനത്തെ വി-
ഭേദിക്കുന്നു നിരന്തരം;
സന്മാർഗ്ഗമൊക്കെയും ദുഷ്ട-
മർത്യനും നിരസിപ്പിച്ചിട്ടും.

29-27. P.

279 ദൈവവാക്കുകൾ നിശ്ശേഷം
പാവനം ശോഭനം പരം.
അശ്രയിക്കുന്നവകെല്ലാ-
മഭയസ്ഥാനമീശപരൻ.

30-5. V.

280 ഈശ്വരപ്രാപ്തമാം വാക്കിൽ
ചേർക്കു വേണ്ടേതു മോമനെ!
അതു ശിക്ഷാർഹമാം വ്യാജ-
വക്താവാം നീയുമോക്കുക.

30-6.

281 പൃത്ഥ്വിമാനമമുണ്ണും
സത്യമല്ലാത്ത വാക്യവും
ഇവ ഭൂരെയകറ്റേറണ-
മിവനിൽ നിന്നു ദൈവമേ!

30-8.

282 ധനികതപവുമത്യന്തം
ധനഹീനതയും വിഭോ!

അടിയനരുളീടൊല്ല

മുടക്കീടൊല്ല നിത്യത.

30-8.

- 283 ധനപുത്തിയി“ലാരിശ”-
നിതിഹാഹന്ത ദൈവമേ!
കളവായൊരുപക്ഷേ ഞാൻ
പറയാനിടയായിടാം. 30-9. P.
- 284 ഭാരിദ്രുഭുഃഖമേദുമ്പാൾ
ചോരണം ചെയ്യുവോമഹം
പിന്നെയെൻ ദൈവനാമത്തിൽ
കളയാണയുമിട്ടുപോം. 30-9.
- 285 പരിപാവനരായ് താനേ-
കരുതുന്നൊട്ടു മാനുഷർ
പറയാമവരെന്നാലും
കറയെക്കഴുകാത്തവർ. 30-12.
- 286 രണ്ടു പുത്രികൾ കന്നട്ട (a)
യ്ക്കുണ്ടു രണ്ടുമൊരേവിധം
കൊണ്ടുവകൊണ്ടുവായെന്നു
മുണ്ടുകൂട്ടാതെ ചൊല്ലിടും. 30-15. V.
- 287 അലംഭാവമുദിയ്ക്കാത്ത
വസ്തു മൂന്നുണ്ടു ബാലക!
നാലാമതൊന്നു ചൊല്ലുന്നീ-
ലിനിവേണ്ടെന്നൊരിക്കലും. 30. 15.
- 288 നരകം, ഗർഭപാത്രത്തിൻ-
വദനം, വർദ്ധിയും;
മതിയെന്നുരചെയ്യുന്നി-
ല്ലഗ്നി യാതൊരു നാളിലും. 30-16.

(a) “കന്നട്ട” ആശയെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ
രണ്ടു പുത്രികൾ വിഷയേച്ഛയും ദ്രോഹാഗ്രഹവും തന്നെ.

289 എന്നിങ്ങു ഗുപ്തമായിട്ടു
ചൊല്ലാൻ മൂന്നുണ്ടു സംഗതി;
പിന്നെ നാലാമതൊന്നുള്ള—
തെന്നാലജ്ഞാതമേററവും. 30-18. P.

290 ശതധായനമാകാശം,
ശില്പിൽ സപ്പ് പദ്ധതി,
കടലിൽ കപ്പലിൻമാറ്റം,
യെഴുവനെ മർത്ത്യപാഥയും. 30-19.

291 ഉലകം മൂന്നു കാഴ്ചത്താ—
ലുലയുന്ന നിരന്തരം;
നാലാമതൊന്നിനെത്താങ്ങാ—
നാളാകുന്നില്ല പാരിടം. 30-21.

292 അധികാരം നടത്തുന്ന
ഭാസനും, കക്ഷിപുരണം
ശരിയായിബ്ഭവിച്ചുള്ള
ഭോഷനായൊരു മർത്യനും. 30-22.

293 വിവാഹബദ്ധയാം സ്ത്രീയിൽ—
ഭേദവും, തന്റെ നാഥയെ
ബലാലിറക്കിവിട്ടോരു
ഭാസിയും കേൾക്കനാലിവ. 30-23. P.

294 നാലുണ്ടു ഭൂമിയിൽ വസ്തു
കേവലം ചെറുതായതു
അവ വിജ്ഞരിലത്യന്തം
വിജ്ഞരാകുന്നു നിശ്ചയം. 30-24.

295 ഒട്ടുമേബലമില്ലാത്ത
കൂട്ടമാണ് വിറപ്പിലികാ

എങ്കിലും ഫലകാലത്തിൽ
സംഭരിയ്ക്കുന്ന ഭോജനം.

30-25.

296 ബലമരൊരു വഴ്ത്താൻ
മുയലെന്നു സുസമ്മതം;
അതു പാറകളിൽത്തന്നെ
പണിയുന്നു നിദ്രകതനം.

30-26.

297 കളിയല്ല സുതാ! ചെട്ട-
കിളികൾക്കില്ല നായകൻ.
ഇളന്മാരവ കൂട്ടംചേ-
ന്നിളകും വിഗമങ്ങളിൽ.

30-27.

298 അഷ്ടാവദനഹാരാത്രം
തുഷ്ട്യാനിൽക്കുന്നു കാൽകളിൽ;
അതുരാജനിദ്രകതത്തിൽ
കുടിപാക്കുന്നു- നാലിവ.

30-28

299 ന്യായപൂർവ്വം വിധിയ്ക്കാനായ്
വായ് തുറക്ക തന്മുഖ, നീ
ഭരിഭ ദീനന്മാരോടു
നീതിചെയ്യുക സർവ്വഭാ.

31-9.

300 നിഷ്ഠലം രൂപലാവണ്യം
വൃത്ഥം സൗന്ദര്യമൊക്കെയും
കർത്താവിൽബദ്ധമേറുന്ന
മാനീനീമാനനീയയാം.

31-30.

(സമാപ്തം.)

www.marggam.com

Digital Library of Christianity in India

C H R I S T I A N
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

www.TheCMSIndia.org

An international forum for interdisciplinary discussion, and dissemination of knowledge, on the music, art and dance of about thirty million Christians in India.

Support Our Ongoing Projects

- Marggam, Digital Library of Christianity in India.
- Aramaic Project - Reclaim Syriac to Reaffirm Identity.
  - Encyclopaedia of Syriac Chants.
  - Resources for Researchers.
  - Directory of Christian Songs.
    - Music Iconography.
    - Christian Art.